

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Jaromíra Sklenáře v právní věci žalobce : **Ekologický právní servis, občanské sdružení**, se sídlem Převrátilská 330, Tábor, IČ: 65341490, adresa pro doručování: Dvořákova 13, 602 00 Brno, proti žalovanému : **Ministerstvo zemědělství**, Těšnov 17, Praha 1, za účasti: **1) Povodí Moravy, s.p.**, Dřevařská 11, Brno, **2) Obec Pavlov**, 692 01 Mikulov na Moravě, **3) Fosta, akciová společnost**, Břeclav-Poštorná, Hraniční 268, **4) E.ON Česká republika, s.r.o.**, Lannova 205/16, České Budějovice, **5) Rybníkářství Pohořelice**, Vídeňská 717, Pohořelice, **6) Obec Horní Věstonice**, Horní Věstonice, **7) Město Břeclav**, nám T.G. Masaryka 10, Břeclav, **8) Zemědělská vodohospodářská správa**, Hlinky 60, Brno, **9) Pozemkový fond ČR**, Praha 3, Husinecká 11a, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 4.3.2005, č.j. 46405/2004-16310,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 4.3.2005, č.j. 46405/2004-16310 se z r u š u j e a věc se žalovanému v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 2.393,- Kč, do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal k soudu žalobu proti rozhodnutí označenému v záhlaví rozsudku, jímž byla zamítnuta odvolání, mimo jiné i odvolání žalobce, a potvrzeno rozhodnutí Okresního úřadu Břeclav, referátu životního prostředí č.j. vod 1166/01-231.2/Ka ze dne 11.4.2001, jímž Okresní úřad Břeclav, referát životního prostředí schválil revizi manipulačních řádů jednotlivých nádrží soustavy vodního díla Nové Mlýny.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že řízení bylo zahájeno dne 9.2.2000 doručením žádosti Povodí Moravy, a.s., o provedení revize manipulačních řádů. K žádosti byly doloženy :

- Manipulační řád pro vodní dílo Nové Mlýny DOLNÍ NÁDRŽ na Dyji v km 46,00
- Manipulační řád pro vodní dílo Nové Mlýny STŘEDNÍ NÁDRŽ na Dyji v km 53,770
- Manipulační řád pro vodní dílo Nové Mlýny HORNÍ NÁDRŽ na Dyji v km 58,085

Povodí Moravy o revizi požádalo v souladu s povinností uloženou OkÚ Břeclav, RŽP – předložit ke schválení revidované manipulační řády. OkÚ Břeclav, RŽP oznámil zahájení řízení vyhláškou ze dne 21.2.2000 a nařídil ústní jednání na 28.3.2000. Jako účastníci řízení se přihlásily Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, detašované pracoviště Brno, Český ramsarský výbor, Správa CHKO Pálava, Ekologický právní servis a Poradní sbor Pálava. Z ústního jednání byl pořízen záznam č.j. vod.493/5-231.2/Ka dne 2.5.2000, který obsahuje stanoviska účastníků a dotčených orgánů a závěr vodohospodářského orgánu, který uložil správci vodního díla Nové Mlýny Povodí Moravy, a.s., přepracovat manipulační řády pro střední a dolní nádrž tak, že ve střední nádrži bude hladina zásobního prostoru na kótě 170,00 m n.m. Přepracované manipulační řády zaslalo Povodí Moravy a.s., Okresního úřadu Břeclav, zároveň zajistilo a předložilo stanoviska účastníků řízení k přepracovaným manipulačním řádům.

Proti rozhodnutí OkÚ Břeclav, RŽP ze dne 11.4.2001 č.j. Vod 1166/01-231.2/Ka, jímž byly manipulační řády schváleny, byla podána odvolání. Odvolatel Český ramsarský výbor odmítl kótu 170,00 m n.m. s tím, že zájmy ochrany přírody nejsou touto hladinou zabezpečeny. Občanské sdružení Poradní sbor Pálava upozornilo, že zvýšením hladiny by došlo ke zničení lesa a dalších biotopů a požadovalo úplné vypuštění střední a dolní nádrže. Moravský rybářský svaz odkázal na dosud platné povolení k nakládání s vodami s hladinou 170,35 m n.m. a upozornil na škody vzniklé snížením hladiny v rámci mimořádné manipulace, požadoval návrat k původně povolené hladině. Agentura ochrany přírody a krajiny vyslovila nesouhlas s hladinou na kótě 170,00 m n.m., dle optima by pro ochranu přírody hladina dosahovala 168-168,50 m n.m. Připomněla možné narušení funkce vybudovaných ostrovů, konstatovala, že přírodní rezervace Věstonická nádrž je místem výskytu a hnízdění mnoha druhů ptáků, negativní vliv zvýšení hladiny by se projevil zejména na silně ohroženém rybáku obecném. Připomínala dokončení revize „nasmlouvaných“ odběrů, do konečného vyřešení navrhla hladinu 169,50 m n.m. Ekologický právní servis namítal věcnou nesprávnost a rozpor se zákonem – zásah do významného krajinného prvku, porušení smlouvy se Státním fondem životního prostředí, neboť došlo ke změně plochy ostrovů financovaných touto institucí. Negativně hodnotil shromážděné podklady a délku řízení, konstatoval, že nároky na odběr vody neodpovídají deklarovaným hodnotám (nezkolaudované, příp. nefunkční stavby pro závlahy a tím neplatné povolení k odběru). Připomněl princip ekologizace nádrží, který spočívá ve vybudování náhradních biokoridorů jak na březích tak v prostoru střední nádrže. V rámci tohoto principu byly budovány stavby „Revitalizace VD Nové Mlýny – biokoridor ve střední nádrži – I. stavba“ a „Revitalizace VD Nové Mlýny – biokoridor ve střední nádrži II. stavba“. Zvýšením hladiny zásobního prostoru na kótu 170,00 m n.m. by došlo k poškození biotopů, znehodnotil by se krajinný ráz nivy a přišly by vniveč prostředky vynaložené na stavbu ostrovů. Zmenšila by se retenční schopnost soustavy nádrží a zvýšilo ohrožení území pod nimi při povodních. Stanovisko okresního hygienika je neprůkazné, nedoložené, absentuje podrobnější expertní studie. Došlo i k porušení práv účastníka řízení vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, nesprávně byla uplatněna zásada koncentrací řízení. V poučení o odvolání bylo nesprávně uvedeno Ministerstvo zemědělství namísto Ministerstva životního prostředí, účastníci nebyli uvědomeni o prodloužení lhůty k rozhodnutí, v délce řízení a nevypořádání se s námitkami účastníků řízení byl postup prvoinstančního orgánu šikanózní, uplatněna byla i námitka příslušnosti k rozhodování, které je dle odvolatele na straně Ministerstva životního prostředí. V odvolání je upozorněno na podjatost pracovníků OkÚ Břeclav, RŽP, upozorněno je i na to, že manipulační řády jsou nedílnou součástí rozhodnutí, účastníkům řízení však nebyly doručeny.

K odvoláním se vyjádřily Obec Pavlov a Rybníkářství Pohořelice a.s, trvaly na navrácení hladiny na kótu 170,35 m n.m. Obec Přítluky souhlasila s výškou hladiny na kótě 170,00 m n.m. ve střední a dolní nádrži, považovala ji za kompromisní řešení. Povodí Moravy, s.p., nesouhlasilo s požadavky na snížení hladiny na kótu 169,50 m n.m, upozornilo, že mimořádná manipulace probíhala v období mimořádně vodních let, což značně přispělo k hladkému pokrytí požadavků na dodávky vody. Při snížené hladině došlo ke zhoršení kvality vody. Při hladině pod kótou 170,00 m n.m. nemůže vodní dílo plnit v plném rozsahu účely, k nimž bylo zřízeno.

Žalovaný dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že OkÚ Břeclav, RŽP předložil odvolání Krajskému úřadu Brněnského kraje, ten věc předložil žalovanému, který dne 16.10.2001 pod č.j. 24257/2001-6010 k podaným odvoláním prvoinstanční rozhodnutí změnil tak, že včlenil podmínku o omezení doby platnosti manipulačních řádů do odvolání s tím, že nejpozději do 30.6.2004 bude vodohospodářskému orgánu předložena jejich revize, provedená na základě výsledků komplexní studie. Nastínil, že v oblasti vodního hospodářství v případě zpracování komplexní studie se bude jednat o nové zhodnocení vodní bilance, zejména zhodnocení požadavků na odběry vody, zajištění

minimálních průtoků a dalších vodohospodářských účinků. V oblasti ochrany přírody pak půjde o zhodnocení účinků nově vybudovaných ostrovů na spektrum zájmů a vlivů na ekosystém, především ve střední nádrži. Nové skutečnosti budou sladěny ze zájmy ochrany veřejného zdraví.

Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.10.2001, č.j. 24257/2001-6010 podal žalobu Ekologický právní servis. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 6 A 143/2001-151 ze dne 31.8.2004 bylo uvedené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k novému projednání. Žalovaný dne 3.2.2005 oznámil zahájení nového odvolacího řízení, informoval účastníky o možnosti nahlížet do spisu, navrhopvat doplnění a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. K nově zahájenému řízení se vyjádřilo Občanské sdružení Poradní sbor Pálava, upozornilo na problematický vznik vodního díla v kontextu s předchozím státním zřízením. Reagovalo na Komplexní studii, která byla předložena v novém odvolacím řízení. Upozornilo, že druhá nádrž je součástí návrhu ptačích území NATURA 2000, je přírodní rezervací a je součástí Ramsarského mokřadu RS9, Mokřady dolního Podyjí. Poukázalo na nález veřejného ochránce práv ze dne 14.11.2002 včetně odkazu na vykonatelná rozhodnutí orgánu ochrany přírody s povinností udržovat hladinu na kótě 169,50 m n.m. Napadá obsah jednotlivých kapitol Komplexní studie a požaduje stanovení kóty provozní hladiny na 169,50 m n.m s výkyvy až na hodnoty 170,35 m n.m. a to na dobu nejméně 10 let. Ponechání hladiny na 170,00 m n.m. či stanovení hladiny 170,35 m n.m. považuje pro manipulační řády druhé a třetí nádrže za nepřijatelné.

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí č.j. JMK 6820/2005/OŽP/Ne jako příslušný orgán ochrany přírody pro výkon komplexní péče o území přírodních rezervací a ptačích oblastí na území Jihomoravského kraje, upozornil, že nařízením vlády ČR ze dne 15.12.2004, zveřejněným pod č. 27/2005 Sb., byla vymezena Ptačí oblast Střední nádrž VDNM a cíl ochrany v této ptačí oblasti byl vymezen jako zachování a obnova ekosystémů významných pro některé druhy ptáků a jejich biotopy. Mezi účely vodního díla byla doplněna ochrana rybáka obecného v § 4 tohoto nařízení. Tímto ustanovením bylo nahrazeno původně navrhované znění, že *pouze s předchozím souhlasem příslušného orgánu ochrany přírody lze v ptačí oblasti ...e) v hnízdním období od 1.4. do 31.7. odchylovat niveletu vodní hladiny od kóty 169,5 m o více jak 20 cm.* Orgán ochrany přírody uvedl, že si je vědom, že uvedeným způsobem rozšířený účel vodního díla s požadovaným omezením manipulace s vodou může působit proti dalším, již dříve stanoveným účelům, pokud jej nebude možné navrhovaným způsobem naplnit, bude nutné hledat jiné způsoby, než je požadované omezení manipulace s vodou. Jednalo by se však o opatření nyní spíše hypotetická, která by znamenala vynaložení nemalých prostředků, k jejich realizaci by bylo možné přistoupit až po proceduře vyhodnocení vlivu nežádoucího režimu manipulace s vodou na ptačí oblast v režimu § 45h a 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

Žalovaný dále uvedl, že napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a zabýval se jednotlivě všemi i již původně uplatněnými námitkami odvolatelů.

K námitkám Českého ramsarského výboru uvedl, že v případě schvalování či revize manipulačních řádů musí příslušný vodoprávní úřad vycházet vždy především z povoleného a v době rozhodování platného povolení k nakládání s vodami, které se váže k příslušnému vodnímu dílu a je jím realizováno. V době vydání napadeného rozhodnutí i opakovaného odvolacího řízení je stále v platnosti pravomocné *Zvláštní užívání vody ke stavbě údolní nádrže na Dyji I., stavba (náplní této stavby je horní a střední nádrž se všemi přidruženými objekty)* vydané podle zákona č. 11/1995 Sb. o vodním hospodářství a ve spojení s § 8 vládního nařízení č. 14/1959 Sb., a to Okresním národním výborem v Břeclavi, odborem zemědělství, lesního a vodního hospodářství dne 14.7.1972 pod č.j. vod 3315/1/72-405/S. Ministerstvo nedisponuje kompetencí vydávat, měnit či rušit povolení k nakládání s vodami podle § 8-12 vodního zákona. Hladina na střední a dolní nádrži deklarovaná v podmínce 4 napadeného rozhodnutí je kompromisem v rámci povoleného nakládání s vodami. K další námitce uvedeného odvolatele ve vztahu k souvislosti výskytu řas a sinic a výšky hladiny ve střední nádrži, žalovaný poukázal na to, že názoru OKÚ Břeclav, RŽP prezentovanému v napadeném rozhodnutí, přisvědčují i závěry Komplexní studie vypracované Výzkumným ústavem vodohospodářským TGM, že při kótě 170,0 m n.m. lze čekat slabší rozvoj fytoplanktonu než při kótě 169,5 m n.m. na základě posouzení uvedených vlivů je možno hodnotit kóty hladiny 169,50 m a 170,0 m jako vyhovující z hlediska jakosti vody. K tomu dále uvedl, že na základě požadavku orgánu ochrany přírody Správy CHKO Pálava ze dne 30.8.1999 byla zvyšována hladina z kóty 169,50 (režim mimořádné manipulace) z důvodu výskytu botulismu. Z dopisu Správy CHKO Pálava ze dne 3.9.1999 adresovaného Povodí Moravy, a.s., vyplývá, že zřejmě pokles teplot a zvýšení hladiny zažehnaly

nákazu. V odvolání zmiňovaná mimořádná manipulace na vodním díle probíhala v období vodních let, tyto okolnosti přispěly k zabezpečení pokrytí požadavků na dodávku vody včetně pokrytí minimálních průtoků pod nádrží. K námitkám nižší retenční schopnosti soustavy vodních nádrží při manipulaci na kótě 170,00 žalovaný konstatoval, že vyhodnocení průběhů povodní v letech 1997, 2000 a 2002 včetně závěrů Komplexní studie tyto námitky vyvrací. K námitkám znemožnění hnízdění rybníků obecných a racků černohlavých poukázal žalovaný na stanovisko orgánu ochrany přírody – referátu životního prostředí Okresního úřadu Břeclav ze dne 15.3.2001, č.j. ŽP 852/01-246/Ne, v němž se uvádí, že v období 1995-2000 v průběhu celého roku docházelo k oscilaci výše hladiny do 169,60 až 169,90 m n.m., v některých obdobích hladina dosáhla nad 170,00 m, zřejmě proto byly vytvořeny ideální podmínky pro rozvoj rozmanité vegetace a pro vytvoření hnízdních podmínek pro některé zvláště chráněné druhy ptáků, proto OÚ Břeclav referát životního prostředí jako orgán ochrany přírody i nadále zastává názor, že nejlepším řešením z hlediska ochrany přírody je tzv. rozkolísaná hladina střední a dolní nádrže, jak je prezentováno ve stanovisku č.j. 00-246/Vy ze dne 23.6.2000. Předpokládá, že i při výšce hladiny 170,00 m n.m. a jejím kolísání +/- 5 cm budou ještě zabezpečeny podmínky pro vznik biotopů na vytvořených i stávajících suchozemských stanovištích, umožněno hnízdění všech druhů ptáků na nádržích a eliminováno úplné zarostení suchozemských stanovišť a zabráněno vzniku chudého biotopu.

K námitkám odvolatele Občanského sdružení Poradní sbor Pálava uvedl žalovaný, že nemůže zohlednit požadavek tohoto odvolatele, který do stanovení nových účelů nádrže požaduje kótu 169,50 m n.m. a navrhuje nové účely vodního díla. Ve vedeném řízení se rozhoduje o schválení revize manipulačních řádů, zpracovaných na základě kompromisu mezi jednotlivými požadavky, zájmy a stanovisky. Rozhodování o účelu vodního díla ani o změně nakládání s vodami, do kompetence odvolacího orgánu v tomto řízení nepatří. Komplexní studie je výsledkem splnění podmínky uložené rozhodnutím Ministerstva zemědělství ze dne 16.10.2001, č.j. 24257/2001-6010, studie byla vytvořena ve spolupráci Povodí Moravy, s.p., Výzkumného ústavu vodohospodářského TGM a Agentury ochrany přírody a krajiny v rozmezí let 2002-2004. Výčet zpracovatelů je pro Ministerstvo zemědělství i Ministerstvo životního prostředí zárukou objektivit. Ve vedeném řízení je rozhodováno o revizi manipulačních řádů zpracovaných na kótu 170,00 m n.m., obsah řízení nelze měnit ani rozšiřovat, manipulační řád na kótu 169,50 m n.m. nebyl zpracován, projednán a nebylo žádáno jeho schválení. K námitce narušení hráze při jejím napouštění a následné opravě žalovaný uvedl, že v roce 1982 a 1983 bylo při napouštění (při nižších hladinách) zjištěno porušení opevnění, v některých místech dosahovalo téměř na těsnicí konstrukci hráze. Vzhledem k tomu byl přerušen ověřovací provoz nádrže a její napouštění. Narušení bylo zdokumentováno. Následovala obsáhlá rešerše metod používaných na obdobných hrázích a návrh řešení byl odborně posouzen. Opevnění pak bylo opraveno, problém vyřešen a ověřovací provoz pokračoval, následně bylo vodní dílo kolaudováno. Z kapitol 4.3. a 4.4 Komplexní studie vyplývá, že při nižších hladinách se snižuje bezpečnost díla nebezpečím sufoze, trhlin v těsnění hráze vlivem vysýchání, prorůstáním kořenů do oblasti těsnění hráze apod.

K námitkám Moravského rybářského svazu Brno, obce Pavlov a Rybníkářství Pohořelice žalovaný uvedl, že jejich požadavek na výšku hladiny 170,35 m n.m. se jeví v rozporu s požadavky ochrany přírody a krajiny.

K nesouhlasu odvolatele Agentury ochrany přírody a krajiny s podmínkou č. 4 napadeného rozhodnutí proto, že pro ochranu přírody by byla optimální hladina na úrovni 168,00 až 168,50 m n.m., žalovaný odkázal na svou argumentaci k identické problematice k odvolání Českého ramsarského výboru. Doplnil, že i odborní zpracovatelé Komplexní studie posuzovali dopady pouze pro reálné výšky hladiny od 169,00 do 170,35 m n.m. Varianty mimo toto rozmezí nebyly uvažovány. Dodal, že nelze jednoznačně tvrdit negativní dopady do hnízdění kachen, poláků chocholaček či hus velkých v případě hladiny 170,00 m, z kapitoly 3.3 Komplexní studie vyplývá potencionálně úspěšná možnost hnízdění těchto druhů při uvedené výši hladiny. K námitkám negativního vlivu na hnízdění rybníka obecného žalovaný uvedl, že vodní dílo bylo povoleno a následně zkolaudováno s určitými účely a povinnostmi, které musí být dodrženy. K nim patří např. zabezpečení povolených odběrů vody, minimálních průtoků ve vodním toku, rybářské využití, provozování rekreace a vodních sportů, s tím související rozvoj cestovního ruchu, dodržování mezinárodních závazků vzhledem k charakteru řeky Dyje jako hraničního vodního toku, zlepšení hygieny a čistoty vody. Napadené rozhodnutí v maximálně možné míře zohledňuje zájmy všech dotčených subjektů, to dokládají mimo jiné i kompromisní stanoviska zejména orgánu ochrany přírody a např. i Okresního hygienika ze dne 10.4.2001, zn. 1725/21/2001 hájícího hygienické požadavky v oblasti. K námitkám týkajícím se stavby

ostrovů, žalovaný uvedl, že byly povoleny a vybudovány s vědomím již výše uvedeného zvláštního užívání vody, které nebylo změněno ani jinak upraveno. Stavby těchto ostrovů byly provedeny podle stavebního povolení a zkolaudovány. Ze studie *Revitalizace VDNM, biokoridor ve střední části nádrže, II. stavba (Posouzení naplňování biologických funkcí)* z roku 2001 zpracované RNDr. Petrem Andělem, CSc., vyplývá, že vybudovaný ostrov splňuje základní účel, pro který byl realizován, jako významná součást obnovovaného nadregionálního biokoridoru, tuto funkci plní jak při hladině 196,50 jak při hladině 170,00 m n.m. Tento fakt dokumentují i závěry kapitol 3.1 a 3.2 Komplexní studie, které jako naprosto nefunkční variantu vzhledem k nadregionálnímu biokoridoru považují až hladinu ve výši 170,35 m n.m. Žalovaný upozornil na podmínku č. 1. napadeného rozhodnutí, na základě které bude do 31.12.2005 předložena příslušnému vodoprávnímu úřadu revize jednotlivých schválených manipulačních řádů tak, aby jejich obsah nebyl v rozporu s vyhodnocením revize nasmlouvaných odběrů zohledněných mj. i v Komplexní studii. K námitkám procesních vad žalovaný uvedl, že ze spisového materiálu vyplývá, že odvolatelům i ostatním účastníkům řízení prvoinstanční správní orgán umožnil kdykoli v průběhu řízení vyjádřit se k průběhu řízení, nahlížet do spisu, odvolatelé této možnosti využili. Stejně postupoval i žalovaný, který navíc zpřístupnil spisovou dokumentaci i mimo své sídlo.

K odvolání Ekologického právního servisu žalovaný k namítanému zásahu do významného krajinného prvku konstatoval, že porost v okolí stavby ostrovů na dočasně obnažených částech dna není lesem, neplní ani nemůže plnit funkci lesa podle z.č. 289/1995 Sb. o lesích. K námitce porušení smlouvy uvedl, že otázka neplnění smlouvy nemůže být řešena v rámci tohoto správního řízení. K námitce zpochybnění podkladů shromážděných v řízení uvedl, že nezjistil, že by OkÚ Břeclav, RŽP, vycházel z neověřených podkladů, naopak dle zjištění žalovaného, přihlížel zejména k podkladům, jimiž byla pravomocná rozhodnutí o povolení stavby VDNM, udělená povolení s nakládání s vodami, pravomocné definitivní manipulační řady, stanovisko okresního hygienika a sdělení ministra zdravotnictví. Tyto podklady shledal žalovaný jako dostatečné z hlediska spolehlivě zjištěného stavu věci. K prověrce výkonu státní správy ve vodním hospodářství Ministerstvem životního prostředí ve dnech 4. a 5.12.2000 žalovaný uvedl, že se jedná o interní dokument, prověrka se bezprostředně netýkala předmětného řízení, přesto jsou protokoly z prověrky součástí spisové dokumentace a účastníci řízení kdykoliv během odvolacího řízení měli možnost do spisu nahlédnout. Opatření k nápravě z protokolu Ministerstva životního prostředí z této prověrky byla promítnuta do Komplexní studie k VDNM. K námitce délky řízení žalovaný uvedl, že řízení trvalo 10 měsíců a žalovaný pochybení neshledal. V rámci prvoinstančního řízení byly uplatňovány protichůdné požadavky velkého počtu účastníků řízení, došlo i k protichůdným stanoviskům mezi orgány státní správy, OkÚ Břeclav se našel o smírné vyřešení. Žalovaný neshledal pochybení ani ve zdůvodnění námitek prvoinstančním orgánem a neztotožnil se tak s námitkou odvolatele, že prvoinstanční orgán se s námitkami odvolatele vypořádal nedostatečně. Dále žalovaný konstatoval, že problematikou vody a minimálních průtoků se zabývá zejm. kapitola 1.2. Komplexní studie k VDNM zpracovaná společností MEBIS s.r.s., v roce 2003. Dle jejích závěrů se zde nejčastěji projevuje výskyt bezsrážkových období, které vyvolávají sucho...využití VDNM pro závlahy z hlediska technických možností v současné době představuje povolení odběrů pro závlahy na 20 830 ha zemědělské půdy...Ve studii byla rovněž provedena predikce odběrů vody pro závlahy pro další roky a bylo konstатовáno, že ...z hlediska půdního složení, svažitosti a možnosti intenzivní zemědělské produkce na straně jedné a nedostatku atmosférických srážek na straně druhé, je na Jižní Moravě pro závlahu vhodných dalších cca 30 000 ha ploch zemědělské půdy s výhledovou potřebou dalších min. 30 mil. m³ vody. Problematikou minimálních průtoků se zabývá kapitola 1.5. Komplexní studie k VDNM, jejímž stěžejním výsledkem je shromáždění dostupných informací ke všem podstatným aspektům posuzované otázky. Výstupy Komplexní studie nepotvrdily námitky odvolatele např. v otázce *absolutizace funkcí zajištění odběrů vody a zajištění minimálních průtoků ve vodních tocích pod nádržemi*.

Ke stavbě revitalizace VDNM žalovaný odkázal na výše uvedená stanoviska. K ochraně biotopů vznikajících při snížené hladině uvedl, že nemůže upřednostnit pouze hlediska ochrany přírody, věc musí být posouzena v celém komplexu. K problematice povodní žalovaný uvedl, že manipulace na hladinu 170,00 m n.m. ve střední a dolní nádrži negativně neovlivní průběh velkých vod. Důkazem je bezchybné fungování nádrží a zvládnutí extrémních povodní v letech 1997,2000 a 2002. Podle závěrů Komplexní studie (kap. 5.2. – zpracoval ing. Josef Matějíček, Csc., leden 2004), VDNM s uvedeným retenčním objemem spolu s provedenými úpravami toků zabezpečuje přímou ochranu před povodněmi při průtocích do výše Q100-leté pro území o rozloze 20 000 ha. Na Q100 jsou v zájmovém území chráněny města a vesnice, komunikace, železniční tahy, průmyslové areály,

sady, vinice a v některých částech i orná půda, na Q50 až Q20 jsou chráněna pole, diferencovaná ochrana je provedena pro louky a lesy.

K hygienicko epidemiologickému hledisku odvolací orgán uvedl, že stanovisko Okresního hygienika, které dle odvolatele není zcela průkazné, bylo pro vodohospodářský orgán závazné (stanovisko dotčeného orgánu státní správy), bylo k němu přístupováno jako k závaznému stanovisku a lze s odstupem konstatovat, že nebylo překonáno závěry Komplexní studie k VDNM.

Dále žalovaný uvedl, že ze spisu vyplývá, že odvolatelům, jakož i jiným účastníkům řízení, OkÚ Břeclav RŽP umožnil kdykoli v průběhu řízení vyjádřit se a nahlížet do spisu, tuto možnost odvolatelé několikrát využili. Aplikace *koncentrační zásady*, vázané na zákona č. 50/1976 Sb., je pochybením, které odvolací orgán zhojil během jím vedeného řízení. Neoznámení zákonného prodloužení lhůty k rozhodnutí prvoinstančním orgánem je pochybením, které bylo částečně zhojeno jak v rámci prvoinstančního řízení, tak zejména vstředním postupem odvolacího orgánu. Jako neopodstatněné zhodnotil žalovaný námítky týkající se porušení zásady materiální pravdy a rovnosti účastníků řízení. K namítanému právu na spravedlivý proces poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu 6 A 143/2001-160 ze dne 31.8.2004, v němž soud konstatoval, že schválení návrhu manipulačního řádu upravoval zákon v § 9 pod rubrikou Povolení k vodohospodářským dílům, jenž je zařazen do třetího oddílu části druhé. Ze systematického výkladu zákona vyplývá, že schválení manipulačních řádů nespadá pod ochranu přirozené akumulace vod, a proto funkční příslušnost k rozhodnutí o odvolání náležela Ministerstvu zemědělství, nikoliv Ministerstvu životního prostředí.

K dalším námítkám odvolání žalovaný uvedl, že prvoinstanční orgán zvolil termín protokol, vhodnější by bylo užití termínu záznam; průběh jednání však byl dostatečně zdokumentován a prvoinstanční orgán dal účastníkům řízení možnost se k tomuto podkladu vyjádřit. V otázce přerušení lhůt prvoinstanční orgán pochybil, chyba byla napravena vydáním rozhodnutí ve věci samé. Dále uvedl, že odvolatelé, stejně jak učinili již v odvolání proti předběžnému opatření, namítají podjatost některých pracovníků prvoinstančního orgánu. Z ust. § 10 správního řádu vyplývá povinnost oznámit nejen konkrétní skutečnosti, které nasvědčují případnému vyloučení pracovníka, ale i konkrétní označení takového pracovníka. Pokud odvolatelé měli pochybnosti, byly povinni tyto skutečnosti o konkrétním pracovníkovi oznámit, jakmile se o nich dozvěděli. Pokud měli pochybnost o podjatosti některých blíže neurčených pracovníků správního orgánu, nemohl správní orgán tyto námítky v souladu se správním řádem řádně prověřit a rozhodnout o nich. Podjatost může být vzhledem ke gramatickému a teleologickému výkladu ust. § 9 a násl. správního řádu, který výslovně hovoří o jednotlivých pracovnících (podrobně viz judikát NSS Boh. A 11694/35 z roku 1935 - podjaty mohou být toliko jednotlivé úřední osoby a nikoliv samotný úřad jako celek) řešena proti konkrétnímu pracovníkovi, nikoliv neadresně vůči celému úřadu.

K namítané nezávaznosti manipulačního řádu a vadám výroku rozhodnutí, uvedl, že z části jde pouze o formální vady ve smyslu § 47 odst. 6 správního řádu, které navíc byly v průběhu odvolacího řízení formálně opraveny prvoinstančním orgánem. Rozhodnutí OkÚ Břeclav, RŽP splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti, tj. náležitosti výroku, odůvodnění i poučení o odvolání, připomínky odvolatelů nejsou natolik závažné, že by odůvodňovaly zrušení či změnu rozhodnutí.

Závěrem žalovaný konstatoval, že rozhodoval v přesně vymezeném rámci, tzn. o odvoláních proti rozhodnutí o schválení revize manipulačních řádů zpracovaných na výšku hladiny 170,00 m n.m. V průběhu celého řízení ani při důsledném využití materiálu Komplexní studie k VDNM, zpracované k řešení problematiky VDNM ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí se neobjevila fakta, která by jednoznačně svědčila pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí. Ministerstvu zemědělství je známa existence nařízení vlády č. 27/2005 Sb., shodně s orgánem ochrany přírody Jihomoravského kraje však uvádí, že pro VDNM bylo v rámci předchozích správních řízení v souladu s platnou právní úpravou stanoveno a závazně určeno více účelů. Ochrana rybáka obecného zůstává jedním z celé řady účelů VDNM, jejichž souhrnný vliv na závěrečné posouzení případu předpokládal vyvážený přístup. Cílem ani snahou odvolacího orgánu nebylo upřednostnit jakýkoliv z výše uvedených účelů VDNM. Odvolací orgán i vzhledem k podmínce č. 1 napadeného rozhodnutí konstatuje, že pro návrh orgánu ochrany Krajského úřadu Jihomoravského kraje *na vyhodnocení vlivu nežádoucího režimu manipulace s vodou na ptačí oblast na VDNM, popř. na vytvoření hnízdních možností rybáka obecného jiným cíleným způsobem (např. vytvořením dalších pevných či plovoucích ostrovů) v náhradě za zatopená hnízdiště* je dán dostatečný prostor. Změna rozhodnutí o povolení

s nakládání s vodami, která by mohla být vyvolána vyšším akcentem ochrany přírody a tímto dále uvozená změna účelů VDNM, však není v kompetenci ústředního vodoprávního úřadu.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu. Svou aktivní legitimaci k podání žaloby dovozuje na základě § 65 odst. 1 a 2 s.ř.s. a především na základě § 66 odst. 3 s.ř.s., ve spojení s č. 9 odst. 2 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (č. 124/2004 Sb.m.s., dále jen *Aarhuská úmluva* či *Úmluva*). Žádá zrušení napadeného rozhodnutí pro nezákonnost spočívající v nedostatku důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a/ s.ř.s.), a ve skutečnosti, že skutkový stav, který správní orgán vzal za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje rozsáhlé dokazování (§ 76 odst. 1 písm. b/ s.ř.s.), rovněž je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu (§ 76 odst. 1 písm. b/ s.ř.s.) správní orgán překročil meze správního uvážení a žalobce byl zkrácen na svých procesních právech takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí. Žalobce zdůraznil, že splňuje kritéria čl. 2 odst. 5 Aarhuské úmluvy a může se proto dovolávat práv vyplývajících z čl. 9 odst. 2 této úmluvy.

Uvedl, že Nařízením č. 27/2005 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Střední nádrže vodního díla Nové Mlýny, se s účinností od 13.1.2005 stala uvedená nádrž součástí systému NATURA 2000, který byl zaveden na území členských států EU směrnicí Rady 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (dále *směrnice o stanovištích*) a v návaznosti na to Směrnicí Rady 79/409/EHS o ochraně volně žijících ptáků (dále *směrnice o ptácích*). Obě směrnice tvoří systém NATURA 2000, která je soustavou lokalit chránících nejvíce ohrožené druhy rostlin, živočichů a přírodní stanoviště. Obecným cílem ptačích oblastí je ve smyslu § 45e odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., zajistit přežití a rozmnožování těchto druhů ptáků vyskytujících se na území ČR, které jsou uvedeny v příloze ke směrnici o ptácích. Předmětem ochrany Ptačí oblasti Střední nádrže vodního díla Nové Mlýny jsou populace orla mořského, rybáka obecného, husy velké, husy polní, husy běločelé a vodní ptáci v počtu vyšším než 20 000 jedinců a jejich biotopy (viz. ust. § 1 odst. 1 nařízení).

Manipulační řády vodního díla Nové Mlýny, které byly předmětem schvalování, zahrnují i Manipulační řády pro vodní dílo Nové Mlýny Střední nádrž. Manipulační řády jsou ve smyslu § 1 písm. a) vyhl. č. 195/2002 Sb., *souborem zásad a pokynů pro manipulaci s vodou...* Manipulace s vodou na vodní nádrži se odráží ve výšce hladiny napuštění, to je jedním z kritérií používaných manipulačním řádem. Věcný spor ve věci se vede o to, zda hladina stálého napuštění má být manipulačním řádem stanovena na Střední nádrži výškou 170,00 m n.m. či 169,50 m n.m. Tento rozdíl má zásadní vliv na zatopení či nezatopení více než 50 ha plochy, tj. zásadní vliv na populaci ptáků a dalších živočišných druhů žijících na střední nádrži. Z přílohy č. 2 Komplexní studie vyplývá, že výška hladiny zásadním způsobem determinuje počet hnízdišť rybáka obecného, za dobu protiprávní manipulace s vodou ze strany Povodí Moravy a.s., při výšce 170,00 m n.m. ubyl počet hnízdišť a počty rybáků obecných. Komplexní studie v kap. 3.3. se zabývá posouzením celého ekosystému nádrže při různých hladinách, v kapitole *Současný stav poznání a aviafauny střední nádrže VD NM a prognóza vývoje populací vybraných druhů ptáků při různých kótách hladin* ve svém závěru uvádí, že z pohledu hnízdění a průtahů ptáků na střední nádrži VDNM je nejhorší situace při nejvyšší hladině, nejlepší při nejnižší hladině. Konkrétní údaje o velikosti populace jednotlivých druhů obsahuje Příloha č. 2 Komplexní studie.

Žalobce zdůraznil, že kdo zamýšlí pořídit koncepci či uskutečnit záměr v ptačí oblasti, musí jej souladu s ust. § 45h a 45i zákona č. 114/1992 Sb., předložit příslušnému orgánu ochrany přírody ke stanovisku, zda může mít samostatně nebo ve spojení s jinými významný vliv na tu kterou oblast. Jestliže orgán ochrany přírody nemůže takový vliv vyloučit, pak je třeba koncepci či závěr posoudit postupem podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále „EIAZ“) a to v alternativách. Klíčovou otázkou v dané věci je, zda předmětné manipulační řády jsou koncepcí či záměrem ve smyslu zákona.

Ustanovení § 45h a 45i zákona č. 114/1992 Sb., implementují čl. 6 odst. 2 a 3 směrnice o stanovištích. Obě ustanovení používají termínu „koncepte a záměr“, v anglické jazykové verzi je však používáno termínu *plan or project*. Zákon tedy používá termíny, které se s označením ve směrnici překrývají, ale zcela nesplývají, proto je nutné akcentovat především smysl a účel obou norem, případně aplikovat přímo směrnici. Dle čl. 249 Smlouvy ES se členské státy zavazují přijmout taková potřebná opatření, aby bylo dosaženo cílů popsaných směrnicí. Cílem obou směrnic je ochrana vybraných živočichů a biotopů. Při užití termínu koncepte a záměr odkazuje zákona

č. 114/1992 Sb., v ust. § 45h poznámkou pod čarou na definice uvedené v zákoně č. 100/2001 Sb., a v zákoně č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí a programů na životní prostředí (dále EIAKZ), který však byl zrušen zákonem č. 93/2004 Sb., kterým se mění z.č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Poznámka č. 19b je proto zavádějící.

Porovnáním ustanovení § 3 písm. a) EIAZ obsahující definici „záměru“ s čl. 1 odst. 2 směrnice Rady 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých závěrů na životní prostředí, je dle žalobce třeba konstatovat, že, česká úprava není v souladu se směrnicí. Je restriktivní a neobsahuje zmínku o „plánech“, která naopak je uvedena ve směrnicí. S ohledem na dikci směrnice o stanovištích, která se v čl. 6 odst. 3 zmiňuje o plánech, je třeba přihlídnout k definici „plánů“ ve smyslu § 10a EIAZ v návaznosti na bod 10.15. Přílohy 1. Přestože i tato definice není zcela v souladu se směrnicí Rady 2001/42/ES, lze dovést, že manipulační řád je plánem ve smyslu EIAKZ a bezpochyby ve smyslu čl. 6 odst. 3 směrnice o stanovištích.

Celá věc má však ještě jednu rovinu. Ustanovení § 45h a 45i zákona č. 114/1992 Sb., jsou transpozicí čl. 6 odst. 3 a 4 směrnice o stanovištích. Oba články jsou podle rozhodnutí Evropského soudního dvora (velká porota) ze dne 7.9.2004, C-127/02 o předběžné otázce v případě *Kokkelivsseif*, přímo aplikovatelné. Tento rozsudek považuje žalobce za zásadní. Šlo o řešení předběžné otázky, zda pod termíny „plan or project“ obsažené v čl. 6 odst. 3 směrnice o stanovištích spadá aktivita, která se provádí mnoho let, ale každý rok se musí žádat o její schválení (konkrétně mechanický sběr mušlí na pobřežní mělčině). ESD dospěl k závěru, že daný případ lze označit za plán či projekt a konstatoval, že důležitým smyslem ust. čl. 6 odst. 3 směrnice je zabránit aktivitám, které pravděpodobně mohou poškodit životní prostředí, aby byly schváleny bez předchozího posouzení jejich dopadů na životní prostředí (odst. 26 rozsudku). Z uvedeného žalobce dovedl, že se nelze formálně přidržovat gramatického výkladu české právní normy. Je především třeba porovnávat normu s příslušnou normou obsaženou ve směrnicí o ptácích, postupovat v souladu s jejím smyslem, k čemuž napomáhá rozsáhlá judikatura ESD, která nemůže nikoho nechat na pochybách, že právě manipulační řády, které byly předmětem napadeného rozhodnutí, měly být podrobeny zvláštnímu posouzení podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., které mělo předcházet před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí, jak ukládá ustanovení § 45i odst. 8 zákona č. 114/1992 Sb.

Žalobce poukázal na to, že orgán ochrany přírody –úřad Jihomoravského kraje, Odbor životního prostředí, z vlastní iniciativy zaslal žalovanému vyjádření ze dne 22.2.2005, č.j. 46405/04-16310/O, v němž upozornil na vyhlášení Ptačí oblasti Střední nádrže vodního díla Nové Mlýny a konstatoval, že manipulační řády by měly obsahovat maximální výšku hladiny stálého nadržení na úrovni 169,5 m.n.m., s tím, že tato původně navržená ochranná podmínka zabezpečovala vytvoření a udržení vhodných hnízdních biotopů a bezpečné vyhníždění rybáka obecného, zohlednění uvedeného limitu je nezbytné pro udržení hnízdní možnosti rybáka obecného a tím i naplnění účelu vodního díla. Orgán ochrany přírody tedy sám vznesl požadavek na stanovení nižší hladiny a jeho vyjádření zároveň dokládá, že ve smyslu § 45i zákona č. 114/1992 Sb., nevyloučil významný vliv na ptačí oblast. Žalovaný tedy měl řízení přerušit a navrhovatele vyzvat, aby návrh předložený k rozhodnutí předložil k posouzení podle § 45i odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. Žalobce považuje za pochybení orgánu ochrany přírody, že ve svém vyjádření sám zahájení řízení ve smyslu § 45h a § 45i zákona č. 114/1992 Sb., nepožadoval; posledním odstavcem svého vyjádření sice situaci znepřehlednil, přesto dal najevo své odborné stanovisko. Rozhodnutí ve věci mělo předcházet posouzení postupem podle EIAZ, to se nestalo, což zakládá nezákonnost rozhodnutí. Žalovaný rozhodl bez toho, aniž by měl k dispozici potřebná stanoviska orgánů ochrany přírody, tím fakticky překročil meze své pravomoci i meze správního uvážení, které nepřipouští, aby žalovaný posuzoval dopad svého rozhodnutí na ptačí oblast.

Dle žalobce došlo rovněž k porušení §§ 50 a 56 zákona č. 114/1992 Sb. Příloha č. 2 „Ekologické užitky střední nádrže“ Komplexní studie obsahuje výčet silně ohrožených druhů a kriticky ohrožených druhů, kterým bylo v důsledku napadeného rozhodnutí - zvýšením hladiny - zasaženo negativně do jejich sídel, která jsou ve smyslu § 50 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., chráněna. Zasáhnout do nich je možné pouze v případě udělení výjimky ministerstvem životního prostředí dle § 56 zákona, ta však udělena nebyla. Musela by být udělena před vydáním rozhodnutí, žalovaný ji měl požadovat k předložení od navrhovatele. Protože podkladem rozhodnutí uvedená výjimka není, žalovaný vydáním rozhodnutí způsobil protiprávní stav, kdy správci vodního díla nabytím právní moci rozhodnutí vznikla povinnost zasáhnout do sídel silně a kriticky ohrožených druhů bez udělení příslušné výjimky.

K tvrzení žalovaného, že musí vycházet z povoleného a v době rozhodování platného povolení k nakládání s vodami, žalobce namítl, že v obou rozhodnutích vydaných k povolení vlastního vodohospodářského díla (rozhodnutí č.j. Vod 3315/1/72-405/S ze dne 14.7.72, jímž byla povolena stavba horní a střední nádrže, tak i v rozhodnutí č.j. Vod 1082/82-235 Zd ze dne 9.4.82, jímž byla povolena stavba dolní nádrže) v části výroku povolujícího nakládání s vodami jsou uvedeny pouze obecné účely zřízení díla (akumulace vody pro závlahy a průmysl, nadlepšení průtoků pod vodním dílem, tlumení povodní a za bránění záplavám...), nikoli konkrétní údaje o nakládání s vodami, jako je např. stanovení výškových kót hladin všech nádrží, objemy vody jednotlivých prostorů, minimální průtok ap., které jsou stanoveny pouze v odůvodnění rozhodnutí. Protože podle § 47 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., je závazný pouze výrok rozhodnutí, mají údaje v odůvodnění rozhodnutí pouze orientační charakter, závazné nejsou. Žalovaný přesto právě odkazem na uvedená rozhodnutí vypořádává věcné připomínky související s ochranou ptáčích oblastí. Skutkový stav, který žalovaný vzal za základ rozhodnutí, tedy nemá oporu ve vodoprávních povoleních.

Dále žalobce uvedl, že žalovaný se v odůvodnění rozhodnutí vypořádával i s problematikou kvality vody (tj. s bodem 3.5. žalobcova odvolání). Citace Komplexní studie na str. 6 v odůvodnění napadeného rozhodnutí však nepodporuje závěry rozhodnutí, konstatování, že *na základě posouzení uvedených vlivů je možno hodnotit kóty hladiny 169,50 a 170,00 m n.m jako vyhovující z hlediska jakosti vody je totiž citací pouze jednoho ze závěrů Komplexní studie kap. 2.1.-2.5. str. 153. Na straně 154 studie naopak obsahuje celkové zhodnocení v tomto znění : Po celkovém zhodnocení všech faktorů souvisejících s možným ovlivněním kvality vody v nádržích lze doporučit stálé nadržení hladiny střední nádrže mezi 169,50 a 170,00 m.n.m. s možnou oscilací na 170,35 m n.m. Trvalé udržování hladiny v rozmezí kót 170,00 – 170,35 m.n. m. lze doporučit pouze za předpokladu navýšení ostrovů. Zabezpečení příznivé jakosti vody vodního díla Nové mlýny není závislé pouze na výšce hladiny, ale především na kvalitě přítokové vody, charakteru a účelu nádrží.* I zde je skutkový stav, který žalovaný vzal za základ napadeného rozhodnutí, v rozporu se spisy a nemá v nich oporu. K otázce kvality vody žalobce poukázal i na stanovisko Okresního hygienika ze dne 25.6.2000, zn. 4494/21/2000, dle kterého *vlivem snížení hladiny dochází k nadměrnému prohřívání vody a růstu fytoplanktonu...což má za následek výrazné zhoršení kvality vody v nádržích ...požadují, aby manipulace na vodním díle byla prováděna ...na kótě 170,35 ...* V bodě 3.5 svého odvolání žalobce namítl, že toto stanovisko hygienika není dostatečně podloženo, jak prokázala i Komplexní studie. Žalovaný se s touto odvolací námitkou vypořádal tvrzením, že stanovisko hygienika *nebylo překonáno závěry Komplexní studie*; skutkový stav, který vzal žalovaný za prokázaný, je tedy v rozporu s obsahem spisu.

Žalobce v žalobě dále poukázal na bod 2.1. podaného odvolání, v němž namítl porušení zásady materiální pravdy a požadoval, aby byly přešetřeny všechny předložené důkazy. Žalovaný se s touto odvolací námitkou vypořádal formálně a zmatečně, vyjmenoval podklady pro rozhodnutí, mezi nimiž však neuvedl důkazy předložené žalobcem, a konstatoval, že vyjmenované podklady shledal za dostatečné z hlediska potřeby spolehlivě zjištěného stavu věci. Mezi podklady, které považuje za dostatečné, takto vyjmenoval i uvedené stanovisko Okresního hygienika, které, jak je zřejmé z Komplexní studie, neodpovídá realitě. Žalovaný tak jednak zasáhl do subjektivního práva žalobce vypořádat se řádně se všemi jeho námitkami, jeho konstatování je dále důkazem toho, že skutkový stav, který vzal za prokázaný, je v rozporu se spisy a nemá v nich oporu.

K části odůvodnění napadeného rozhodnutí, v níž žalovaný zmínil požadavek orgánu ochrany přírody Správy CHKO Pálava ze dne 30.8.1999 na zvýšení hladiny z důvodu výskytu botulismu a dopis Správy CHKO Pálava ze dne 3.9.1999 (dle kterého *zřejmě pokles teplot a zvýšení stavu hladiny přispěly k zažehnutí nákazy*), žalobce namítl, že jde pouze o subjektivní odhad příčin. Poukázal na Komplexní studii, která naopak v kap. 3.3., str. 9 uvádí, že předpovědět výskyt botulismu je velmi nesnadné, mechanismus nákazy zatím není znám, v případě snížení vodní hladiny panovala mezi ochranáři obava z jeho výskytu, která se nenaplnila, v průběhu let byly vícekrát podmínky pro jeho vznik ideální, nákaza však nevypukla, z toho důvodu *nepovažujeme možný výskyt botulismu za důvod k nesnižování vodní hladiny*. Dle žalobce podobně účelově žalovaný postupoval i při vypořádání se s námitkou Českého ramsarského výboru týkající se případné likvidace cenné sukcese vytvořené na plochách střední nádrže, kdy citoval stanovisko orgánu ochrany přírody - referátu životního prostředí Okresního úřadu v Břeclavi ze dne 15.3.2001, č.j. ŽP 852/01-246/Ne, které však vyvrací Komplexní studie v kap. 3.3. I v těchto případech tedy žalovaný dospěl k nesprávným závěrům, které jsou v rozporu se spisy a nemají v nich oporu.

Dále žalobce namítl, že žalovaný se v rozhodnutí zrušeném Nejvyšším správním soudem nezabýval námitkami žalobce, v předmětném žalobou napadeném rozhodnutí pak řeší námitky pouze formálně. Například k námitce 1.2. a 3.3. pouze konstatuje, že v řízení nelze řešit otázku plnění smlouvy mezi dvěma subjekty, obdobně nedostatečně se vypořádal s odvolací námitkou pod bodem 3.5.

Zmatečně se žalovaný vypořádal i s námitkou pod bodem 3.1. odvolání, neboť ve skutečnosti se nezabývá tím, zda žalobcem předložené důkazy a tvrzení jsou opodstatněné či nikoliv. S odkazem na kap. 1 Komplexní studie, v níž se uvádí, že výhledový sumární objem této skupiny odběratelů činí 0,266 mil. m³, tj. pouze 1,02 % plánovaných odběrů závlahových, a na bod 3.4. Kapitoly 1, v níž se konstatuje, že projektované a povolené hodnoty nebyly v praxi nikdy dosaženy, ani v letech velmi suchých, žalobce dovozuje, že jeho tvrzení a námitky jsou průkazné a opodstatněné. Dodává, že žalovaný cituje z Kapitoly 1.2 Komplexní studie týkající se výhledu do 20 let dopředu, a to přesto, že schvalovaný manipulační plán bude v souladu s výrokem rozhodnutí platný pouze do konce roku 2005.

Rovněž nedostatečně se žalovaný vypořádal s námitkou podjatosti obsaženou v bodě 5.3. odvolání. Nezabýval se totiž podstatnou informací o tom, že pracovnice, která vedla prvoinstanční řízení, uzavřela pracovní poměr s navrhovatelem - Povodím Moravy, a.s.

Žalobce nesouhlasí ani se způsobem vypořádání odvolací námitky v oddíle 6 odvolání. Žalovaný tvrdí, že namítané vady rozhodnutí (bod 6.1 a bod 6.3) byly odstraněny postupem žalovaného, nekonkretizuje však způsob, jakým se tak stalo; žalobci odstranění důležitých formálních nedostatků způsobujících dle jeho mínění nicotnost správního rozhodnutí známo není.

Žalobce rovněž namítl porušení svých procesních práv spočívající v nemožnosti vyjádřit se k novým podkladům rozhodnutí. Uvedl, že mu dne 17.2.2004 bylo doručeno oznámení o zahájení správního řízení obsahující informaci, že žalovaný je připraven rozhodnout v zákonné 3 měsíční lhůtě. Žalovaný však rozhodl již 4.3.2005, tedy pouhých 18 dní po té, co se žalobce o znovu zahájeném řízení dozvěděl. Postup žalovaného v nově zahájeném řízení tak dle žalobce byl nepředvídatelný, proklamovaná lhůta byla v rozporu s brzkým vydáním rozhodnutí, a to přesto, že nově zahájené řízení bylo doplněno o rozsáhlý spisový materiál - Komplexní studii, která vyžadovala obsáhlé prostudování.

Žalobce namítl, že nezákonné je i prvoinstanční rozhodnutí, neboť v odvolacím řízení vyšly najevo nové skutečnosti, které potvrzují nedostatečnost zjištěného stavu věci. Prvoinstanční rozhodnutí se zabývá především zdůvodněním postupu prvoinstančního správního orgánu, nastínění, jakými úvahami byl veden, je však velmi stručné. Jako hlavní důvody uvádí právní závaznost všech doposud vydaných vodohospodářských rozhodnutí, nutnost plnění nárokových odběrů a hledisko hygienicko - epidemiologické opírající se o stanoviska Okresního hygienika; ke všem těmto skutečnostem se žalobce vyjádřil již shora. Prvoinstanční rozhodnutí se však nevypořádává s námitkami žalobce, tím došlo k zásahu do jeho práv, a to i s ohledem na odůvodnění zrušovacího rozsudku Nejvyššího správního soudu. To způsobuje nezákonnost prvoinstančního rozhodnutí, pro kterou by mělo být zrušeno.

Žalobce rovněž poukázal na Nález Ústavního soudu III. ÚS 70/97, v němž Ústavní soud konstatoval, že právo na příznivé životní prostředí je subjektivním právem, kterého se lze domáhat. Na tom nic nemění, že jde o veřejný statek. Právo na příznivé životní prostředí má však zvláštní povahu, zásah do tohoto práva není vázán na konkrétní následek způsobený adresátu právní normy, proto není zapotřebí zjišťovat, zda vznikla újma, či dokonce její rozsah. Zásahy, které znamenají zásah do osobní integrity člověka, např. únik toxických látek, apod., jsou ošetřeny jinými právy, jako např. právem na život. Ochrana práva na příznivé životní prostředí vykazuje nejvyšší účinnost při prevenci, preventivní účel vyjadřuje i právní úprava, která určuje u činností, které mohou mít nepříznivý vliv na životní prostředí, nutnost získat povolení (souhlas, vyjádření). Tuto logiku respektuje ústavní úprava, když v čl. 35 odst. 3 Listiny říká, že při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat životní prostředí nad míru stanovenou zákonem. Zavádí tedy povinnost pro každého, této povinnosti pak musí odpovídat nějaké právo. Právem orgánů veřejné moci je splnění uvedené povinnosti vymáhat. Listina obsahuje i tzv. veřejná subjektivní práva, jichž se mohou domáhat soukromé osoby vůči orgánům veřejné moci. Z čl. 35 odst. 3 Listiny vyplývá právo domáhat se, aby orgány veřejné moci dostatečně dbaly na plnění povinnosti neohrožovat životní prostředí nad míru stanovenou

zákonem. Proto každý má právo na to, aby nikdo při výkonu svých práv neohrožoval životní prostředí nad míru stanovenou zákonem. Jestliže tedy žalovaný svým rozhodnutím způsobuje závažný zásah do hnízdišť silně a kriticky ohrožených druhů bez toho, aniž by si opatřil obligatorně předepsaná stanoviska, zasáhl do žalobcova práva na příznivé životní prostředí.

Žalobce žádal, aby soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 20.6.2005 uvedl, že se řídil závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2004, č.j. 6A 143/2001-151. Nejvyšší správní soud v rozsudku uvedl, že žalobní legitimace žalobce je založena na § 65 odst. 2 s.ř.s., tedy tvrzením, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která mu příslušejí. Zkrácením na právech je třeba rozumět nejen zkrácení na právech hmotných, ale i procesních. Žalobce může namítat zkrácení pouze těch práv, jichž je sám nositelem. Protože žalobce má formu občanského sdružení, které se zabývá ochranou jednotlivých složek životního prostředí a není nositelem práv a povinností vyplývajících z práva hmotného, o nichž by bylo ve správním řízení o schválení revize manipulačních řádů rozhodováno, mohl v žalobě namítat toliko porušení svých procesních práv. Žalovaný poukázal i na další konstatování rozsudku Nejvyššího správního soudu, že soud nemůže zasahovat do působnosti správního orgánu v tom, aby hodnotil účelnost a věcnou správnost jeho závěrů, nejde-li zároveň o kritéria zákonná; jiný postup by byl popřením dělby moci; proto se soud nezabýval a zabývat nemohl, zda hladina vody má být 169,50 m n.m. nebo 170,35 m n.m., popřípadě úplně jiná. Správní soud je povolán ke kontrole veřejné správy a poskytne ochranu hmotným a procesním veřejným subjektivním právům, v souzené věci tak je předmětem soudního řízení otázka, zda ve správním řízení byla porušena žalobcova procesní práva a zda takové porušení mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že tedy má za to, že připuštěny k projednání soudem by měly být toliko tvrzení o porušení procesních práv žalobce.

Dále žalovaný uvedl, že vycházel ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci a účastníkům řízení poskytl dostatek prostoru a příležitostí k prosazení jimi chráněných práv a zájmů. Při schvalování či revizi manipulačních řádů musí vodoprávní orgán vycházet z v době rozhodování platného povolení k nakládání s vodami, které se váže k vodnímu dílu, tj. v daném případě k rozhodnutí „Zvláštní užívání vody ke stavbě údolní nádrže na Dyji I. stavby (její náplní je horní i střední nádrž) vydanému Okresním národním výborem v Břeclavi, odborem zemědělství, lesního a vodního hospodářství dne 14.7.1972 pod č.j. vod.3315/1/72-405/S (maximální zásobní hladina 170,35). Realizovaná revize manipulačních řádů nedosahuje těchto maximálních hladinových limitů. Na hladině 170,00 je manipulováno již 5 let od doby, kdy skončila mimořádná manipulace omezená výškou 169,50, prodloužená do 29.9.2000; jedná se tak o dlouhodobý a setrvalý stav. Žalovaný uvedl, že tajemník Českého ramsarského výboru RNDr. Josef Ch. v dopise ze dne 30.8.1999 požadoval zvýšení hladiny s ohledem na výskyt botulismu. Negativní vliv snížené hladiny dokládá i to, že Česká inspekce životního prostředí zahájila oznámením ze dne 13.1.1994 řízení o uložení pokuty za to, že snížením hladiny byl způsobem úhyn zvlášť chráněných živočichů (škeble rybníčné). Pokuta sice uložena nebyla, uvedený postup však svědčí o nejednoznačnosti postoje i ze strany odborných orgánů. Žalovaný dovozoval, že žalobce dezinpretuje údaje obsažené v Komplexní studii. Uvedl, že důsledkem zrušení napadeného rozhodnutí by vznikla právní nejistota, správce nádrže by povinen podle předchozího manipulačního řádu schváleného rozhodnutím ze dne 5.11.1990 č.j. Vod.1972/90-235/Ja, který nebyl nikdy zrušen, ale je revidován, zvýšit hladinu na 170,35 m n.m. Dle žalovaného nedošlo k porušení § 45h zákona č. 114/1992 Sb., neboť schválení manipulačního řádu není ve smyslu tohoto ustanovení koncepcí nebo záměrem. Kromě toho za ovlivňování lze považovat pouze změnu stavu, nikoli zachování pokojného stavu trvajících již téměř pět let.

Ve dalším svém vyjádření ze dne 27.6.2005 pak žalovaný zejména uvedl, že vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, za tím účelem nechal zpracovat Komplexní studii. Žalovaný není oprávněn posuzovat promítnutí určitého předpisu (implementaci směrnice 79/409/EHS) do vnitrostátního právního předpisu. Vychází tedy z autentického znění § 45h a § 45i z.č. 114/1992 Sb., a dále z důvodové zprávy k zákonu č. 218/2004 Sb., která uvádí, že předmětem novely je transpozice směrnice o ptácích a směrnice o stanovištích, cílem je stanovit právní nástroje pro vytvoření české části evropské soustavy Natura 2000, novela by měla zajistit plnou implementaci směrnic i zajištění naplnění jejich cílů; navrhovaný zákon je s uvedenými směrnicemi plně v souladu, jedná se o naplnění čl. 6 odst. 2 směrnice 92/43/ES, který stanoví povinnost provádět hodnocení důsledků jakýchkoli plánů nebo projektů pro lokalitu z hlediska cílů její ochrany. Žalovaný proto vychází z toho,

že transpozice obou směrnic je vyčerpávající a úplná. Z ustanovení § 1 písm. a) vyhl. č. 195/2002 Sb. pak vyplývá, že manipulační řád slouží jako technickoprovozní předpis pouze k detailnímu rozvržení manipulace s vodou, povolené v rámci platného rozhodnutí k nakládání s vodami. Nejedná se tedy o koncepční dokument či záměr, který by primárně opravňoval jeho držitele k výkonu práva vyplývajícího z rozhodnutí o nakládání s vodami. Manipulační řád nemůže sám o sobě zajistit výkon práva vyžadujícího pravomocné a platné povolení nakládání s vodami, nenaplnuje tedy definiční znaky koncepce či záměru dle § 45h, resp. 45i zákona č. 114/1992 Sb. Žalovaný poukázal na písemnost č.j. 600/1357/04 ze dne 30.4.2004 podepsanou RNDr. Ladislavem Miko, náměstkem ministra a ředitelem sekce ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí, která se týkala instrukce ve věci aplikace uvedených ustanovení, kdy pod pojmy koncepce nebo záměr byly podřazeny především investiční projekty. Uvedl, že transpozice směrnic je považována všemi odpovědnými subjekty za řádně provedenou a je tedy na místě bezvýhradná vázanost ustanoveními § 45h a 45i. Pokud jde o vyjádření Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 22.2.2005, tento úřad nepovažoval za nutné zahajovat s předkladatelem řízení podle § 45h a 45i zákona č. 114/1992 Sb. Byl si vědom specifík předmětného řízení i nestandardního zařazení rybáka obecného mezi účely vodního díla. Není pravdou, že poslední částí svého vyjádření zneřehlednil situaci, jak namítá žalobce. Manipulace na hladině 170,00 je stavem stálým, tj. pokojným, tedy nenastaly hypotézy dle § 50 a § 56 zákona č. 114/192 Sb. K žalobou tvrzené nezávaznosti vodoprávních rozhodnutí žalovaný uvedl, že je třeba vycházet z jejich obsahové náplně a účelu a poukázal na to, že např. povolení ze dne 9.4.1982 obsahuje číselné hodnoty, z nichž lze odvodit kótu hladiny vody.

K otázce podjatosti žalovaný upozornil, že v rámci odvolacího řízení byla namítána podjatost v prvoinstančním řízení, platná právní úprava řeší podjatost ex ante vztahu k projednávané věci, žalobce ji namítá ex post. To je třeba odmítnout, opačný postup by znamenal zpochybnění právní jistoty přijatých rozhodnutí pokaždé, když pracovník úřadu změní své zaměstnání.

Dále žalovaný uvedl, že vodní zákon nestanoví striktně lhůtu pro vydání rozhodnutí, orgány jsou vedeny zásadou procesní ekonomie, mají proto rozhodovat bezodkladně, nejvýše ve lhůtě 3 měsíců. Povinností ministerstva nebylo lhůtu 3 měsíců dodržet v její maximální přípustné délce. Skutečnost zahájení řízení po vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu byla žalobci známá, přesto žalovaný účastníky o zahájení řízení vyrozuměl, žalobci bylo vyrozumění doručeno uložením dne 10.2.2005 (fakticky si je žalobce vyzvedl dne 11.2.2005). Žalovaný vyšel účastníkům vstříc v tom, že umožnil v souladu s výzvou ze dne 3.2.2005 nahlížení do spisu v Praze, i v Brně. Zástupce žalobce se dostavil dne 27.4.2005, kdy mu bylo umožněno nahlédnout do spisu a pořízeny kopie (mimo jiné i Komplexní studie). Jakákoli porušení procesních žalobcových práv z prvoinstančního řízení byla napravena v rámci odvolacího řízení v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu. Narovnání žalobcových práv v odvolacím řízení bylo záměrem Nejvyššího správního soudu, který zrušil pouze rozhodnutí ministerstva nikoli rovněž prvoinstančního správního orgánu. Dané řešení ostatně není řešením trvalým, neboť nejpozději do 31.12.2005 mají být manipulační řady předloženy k revizi, což je stanoveno prvoinstančním rozhodnutím.

K žalobě se vyjádřil jako osoba zúčastněná na řízení Povodí Moravy, s.p. Zrekapituloval dosavadní stav a zejména uvedl, že manipulační řád vodního díla nelze považovat za koncepci nebo záměr ve smyslu §§ 54h, 45i zákona č. 114/1992 Sb. Takovým záměrem by byla výstavba vodního díla, pokud dílo již je zbudováno, nelze jeho provoz podrobovat dalším schvalovacím procesům, které by mohly znemožnit jeho užití k cíli, k němuž bylo určeno. Shledal rozdíly v posuzované věci oproti věci případu Kokkelsvisseij, kde šlo o záměr, byť opakovaný, který neměl vazbu na žádnou předem danou situaci. V daném případě však tomu tak není, vodní dílo je vybudováno a kolaudováno k určitému účelu a orgán ochrany přírody se nemůže svévolně domáhat změny daného právního stavu. Výjimka dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., je nutná k zásahu do pokojného stavu, nikoliv k jeho zachování. Zásahem do pokojného stavu v daném případě bylo dočasné snížení hladiny v letech 1996-2000. Nepříjemné je žalobní tvrzení, že údaje ve vodoprávních správních rozhodnutích nemají závaznost, ve výrokové části rozhodnutí o povolení stavby ze dne 9.4.1982 jsou uvedeny číselné hodnoty, z nichž vyplývá úroveň hladiny.

Žalobce doplnil žalobu podáním ze dne 19.8.2005, v němž zejména poukázal na to, že dne 13.12.2000 zahájila Česká obchodní inspekce řízení podle § 80 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., a vydala rozhodnutí o předběžném opatření, jímž Povodí Moravy uložila zajistit manipulaci s vodou na 169,50 m n.m. Poukázal na § 90 odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb., dle kterého je tento zákon zvláštním předpisem ve vztahu k zákonu č. 254/2001 Sb., o vodách, s ohledem na to dovodil,

že rozhodnutí ČIŽP má přednost před žalobou napadeným rozhodnutím, vydaným v režimu vodního zákona. Povodí Moravy, s.p., proto byl povinen respektovat rozhodnutí ČIŽP, pokud tak neučinil, nelze daný stav považovat za pokojný. Výška hladiny nebyla snížena ani po vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu, a to přesto, že až do vydání nového odvolacího rozhodnutí bylo rozhodnutí ČIŽP jediným pravomocným a vykonatelným rozhodnutím upravujícím výšku hladiny. Rovněž Nejvyšší kontrolní úřad konstatoval, že při realizaci nadregionálního biokoridoru dochází k částečnému zmaření investic, dva zbudované ostrovy z prostředků státního rozpočtu i Státního fondu životního prostředí jsou z větší části zaplaveny a nemohou plnit svůj účel. Dále žalobce uvedl, že RNDr. Josef Ch. poskytl žalobci své stanovisko, které žalobce soudu předložil. RNDr. Ch. ve stanovisku uvádí, že obava z možného výskytu botulismu se nepotvrdila, předpověď jeho výskyt prakticky nelze a RNDr. Ch. považuje za nepřijatelné zneužívání svého předchozího vyjádření ze dne 3.9.1999. Žalobce shrnul, že v průběhu posledních čtyř let je hladina udržována na 170,00 m n. m., došlo tím ke zničení biotopů, dochází k rozplavování zbytků ostrovů, nevznikají biotopy příznivé pro hnízdění rybáka obecného, a to přes existenci směrnice o ptácích a směrnice o stanovištích, které stanoví prioritní ochranu konkrétních živočišných druhů. Členské státy musí zajistit ochranu, vodní dílo spadá do režimu obou směrnic.

Státní podnik Povodí Moravy, s.p., v dalším svém vyjádření ze dne 24.4.2008 zejména uvedl, že jakékoli žalobcovo právo v dané věci nelze ztotožnit s nějakou konkrétní výškou hladiny. Poukázal na rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 5.3.1998, č.j. 860/24/8-Žk, jímž byla vymezena doba mimořádné manipulace, následné zvýšení hladiny na 170,00 m n.m, tedy není žádná koncepce ani záměr dle § 45 i zákona č. 114/1992 Sb., naopak, oproti projektované a povolené hladině 170,35 m n.m. šlo o kompromis, vstříčný krok požadavkům ochrany přírody. Vodní dílo má celou řadu funkcí, které by při snížení hladiny nebylo možno plnit. Výroková část rozhodnutí ze dne 9.4.1982, č.j. Vod 1082/82-235 Zd obsahuje odkaz na chválenou projektovou dokumentaci, jejíž součástí je „Souhrnné řešení stavby-souhrnná technická zpráva“, kde jsou jednoznačně uvedeny kóty hladin. V současné době se manipulace vody řídí rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje č.j. JMK22381/2007 ze dne 27.2.2007 (které soudu předložil), jímž bylo z důvodu bezpečnosti díla uloženo udržovat hladinu na kótě 17,00 m n.m. Manipulační řád se stal neúčinným v části upravující normální provoz, pokud by žalobě bylo vyhověno, zrušení rozhodnutí by dopadlo na tu část manipulačního řádu, která řídí povodňové situace, což by mohlo mít katastrofální následky.

Soud obdržel vyjádření Obce Pavlov, Obce Milovice, Obce Dolní Věstonice, Obce Zaječí, Obce Horní Věstonice, Obce Strachotín, Yachtclubu, YC Dyje Břeclav, o.s., Asociace hotelů a restaurací české republiky o.s. S výjimkou Obce Pavlov a obce Horní Věstonice však uvedené subjekty nejsou osobami zúčastněnými na soudním řízení ve smyslu § 34 s.ř.s., neboť ve lhůtě stanovené soudem se jako osoby zúčastněné k soudnímu řízení nepřihlásily. Obec Pavlov a obec Horní Věstonice ve vyjádření zejména uvedly, že přechodné snížení hladiny v období výstavby umělých ostrovů mezi lety 1995-2001 zhoršilo životní prostředí, došlo k přemnožení komárů, zápachu vody, zhoršila se kvalita vody a došlo i k úhynu ptactva, hladinu na kótě 170,00 považují na nejzazší kompromis. Obec Pavlov navíc poukázala i na to, že dolní nádrž je budována pro rekreaci a sport a snížením hladiny by došlo k znehodnocení takto vložených investic.

Žalovaný ve svém dalším vyjádření ze dne 2.4.2008 uvedl, že nové posouzení (revize) stávajících manipulačních řádů bylo zastaveno, potřeba posouzení podle § 45h a 45i zákona č. 114/1992 Sb., vyvolaná vstupem do EU a změnou legislativy musí probíhat v rámci případné změny stávajícího povoleného nakládání s vodami. Toto řízení právě probíhá. Bude-li stávající povolení k nakládání s vodami změněno, bude na místě vypracovat zcela nové (tomu odpovídající) manipulační řády. Předložil soudu rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 9.1.2006, č.j. S-JMK 882/2006, jímž bylo přerušeno řízení ve věci schválení manipulačního řádu s výzvou k předložení závazného stanoviska orgánu ochrany přírody k předmětnému záměru a stanoviska orgánu ochrany přírody z hlediska vlivu za území evropsky významné lokality ptáčích oblastí (Natura), a dále rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 26.5.2006, č.j. 7504/2006-16310, jímž uvedené rozhodnutí ze dne 9.1.2006 bylo zrušeno.

Při ústním jednání před soudem dne 30.5.2008 zástupce žalobce shodně jako v žalobě odkázal na judikaturu Evropského soudního dvora. Uvedl dále, že žalovaný zneužil správního uvážení, když zrušil rozhodnutí o přerušování řízení ze dne 9.1.2006. V napadeném rozhodnutí se žalovaný dle mínění žalobce vypořádal s námitkami žalobce pouze formálně, ignoroval i výsledky Komplexní studie. Postupoval vůči žalobci šikanózně pokud jde o možnost nahlédnutí do správního

spisu, jak žalobce rozvedl v žalobě. Nevypořádal se s námitkou podjatosti. Žalobce si je vědom toho, že žalovaný musí posuzovat řadu i protichůdných zájmů, zájmy hájené žalobcem však žalovaný ignoroval. Manipulační řád může upravit snížení hladiny v době hnízdění rybáka obecného, může tedy upravit podrobnosti, které nejsou obsahem vodoprávního rozhodnutí, přičemž by měl zohlednit, že vodní dílo je součástí NATURY 2000. Tuto skutečnost předjímá i vyhláška č. 195/2002 Sb., a to § 2 odst. 1 písm. c), neboť jednou z podmínek vodního díla je i ochrana živočišných druhů. Podle přímo aplikovatelné směrnice o ptácích je ČR zavázána učinit opatření ve smyslu směrnice. Ze směrnice o pracích lze dovodit, že posouzení vlivu se týká jakékoli aktivity, která je činěna v naturovém území, tedy jde i o hýbání s hladinou dle manipulačního řádu. Naturové řízení má své místo jak v samotném vodoprávním řízení, tak i v řízení o schválení manipulačních řádů, které jsou přijímány v rámci vodoprávních rozhodnutí a jsou jimi limitovány. Manipulační řád upravuje podrobnosti, proto i pokud v daném případě byla maximální výše hladiny stálého nadržení, která má být trvale udržována, stanovena na 170,00, nebránilo by to tomu, aby manipulační řád hladinu snížil pouze po dobu hnízdění rybáka obecného.

Zástupce žalovaného u jednání soudu uvedl, že manipulační řád musí respektovat zákaz manipulace pod 170,00 m n.m. dle vodohospodářských rozhodnutí. Žalobce měl dle žalovaného dostatečnou dobu na to, aby se ve správním řízení mohl vyjádřit. Zrušením manipulačního řádu by se dosáhlo pouze toho, že by byly zrušeny technické normy, které platí pro případ sucha nebo povodně. Ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 195/2002 Sb., je třeba vykládat v souvislosti s § 1 písm. a) této vyhlášky, tedy že manipulační řád se vztahuje na situace, kdy se blíží povodně nebo je sucho; nelze provádět výklad který činí žalobce. Podle § 12 vodního zákona lze změnu nebo zrušení vodoprávního povolení provést pouze ve správním řízení, v daném případě přesto podzákoný právní předpis – nařízení vlády, rozšířil účely vodního díla. Účel vodního díla stanovený individuálním správním aktem tak byl doplněn podzákoným předpisem, což je zvláštní situace. V současné době bylo zahájeno a probíhá vodoprávní řízení, jehož součástí bude i naturové posouzení a jehož se účastní i dotčené orgány. Bude přijato nové vodoprávní rozhodnutí a v jeho rámci budou přijaty i nové manipulační řády.

Zástupce státního podniku Povodí Moravy předložil soudu část projektové dokumentace označené jako souhrnné řešení stavby, schváleno dne 9.4.1982. Uvedl, že tímto povolením stavby dolní nádrže bylo zároveň modifikováno i rozhodnutí o povolení a užívání střední nádrže, jde o spojené nádoby. Kóta stálého nadržení (170,00) je stanovena s ohledem na bezpečnost, což je uvedeno i na str. 8 napadeného rozhodnutí. Na straně 6 předložené projektové dokumentace jsou uvedeny údaje o výši hladin, právě pro tyto technické podmínky nelze vyhovět požadavku na trvalé snížení na 169,50 m n.m. Výklad § 45h) a § 45 i) zákona č. 114/1992 Sb., provedený žalobcem, je absurdní. Řízení podle zákona č. 100/2001 Sb., trvá řadu měsíců a přichází v úvahu před realizací záměru typu výstavby vodního díla, nikoliv při opakovaném projednávání manipulačních řádů. Manipulační řád ostatně ani nemusí být požadován u každého vodního díla (§ 59 odst. 2 vodního zákona), jde-li však o vodní dílo tohoto rozsahu, je požadován vždy. Schvalování manipulačního řádu zahájené v režimu starého vodního zákona musí být podle přechodných ustanovení zákona nového dokončeno v režimu dosavadních předpisů. Požadavek na snížení hladiny v době hnízdění a po té její zvýšení, je nereálný, neboť pokud by hladina byla na jaře snížena, její zvýšení v létě, kdy je vody nedostatek, by nebylo reálné.

Zástupce Rybníkářství Pohorelice, a.s., u jednání soudu uvedl, že argumentace rybakem obecným je zástupná, rybak nezahnízdil na zarostlých ostrovech, ale na pilířích, které mu rybáři postavili. Péče o vodní plochu včetně rybáka by měla být kryta samostatným plánem a tato otázka by neměla být promítána do manipulačních řádů. Snížení vodní hladiny má dopady i na jiné, a to i chráněné druhy.

Při odročeném ústním jednání dne 23.6.2008 soud konstatoval doplnění vyjádření žalovaného k žalobě došlé soudu dne 18.6.2008 a přílohy tohoto vyjádření. V tomto vyjádření žalovaný zejména poukázal na to, že rozsah posuzování vlivů dle z.č. 100/2001 Sb., je taxativně vymezen v § 1 odst. 2 a v § 3. Manipulační plány (§ 1 písm. a/ a § 2 odst. 1 písm. c/-e/ vyhl. č. 195/2002 Sb.), nejsou uvedeny ani v jedné z kategorií obsažených v příloze č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., a neodpovídají ani definici koncepce dle § 3 písm. b) uvedeného zákona. Rozsah posuzování vlivů podle § 45h a § 45i zákona č. 114/1992 Sb., se vztahuje na širší okruh případů než posuzování podle zákona č. 100/2001 Sb., avšak toto rozšíření je dáno snížením hranice minimální intenzity vlivu posuzovaného dokumentu, nikoliv rozšířením počtu posuzovaných dokumentů, neboť

rovněž zákon č. 114/1992 Sb., hovoří pouze o koncepcích a záměrech ve významu vymezeném v zákoně č. 100/2001 Sb. Povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí je tedy v lokalitách soustavy NATURA 2000 oproti zákonu č. 100/2001 Sb., rozšířena co do intenzity, nikoli však co do dokumentů, na něž se takové posuzování vztahuje. Ani rozšířením vymezení přezkoumávaných činností slovy „jakákoliv“ a „ve spojení s jinými“ (§ 45h odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb.), nelze manipulační řády zahrnout pod pojem koncepce nebo záměr, protože se jedná o provedení záměrů schválených v povolení k nakládání s vodami. Manipulační řád musí být v souladu s povolením k nakládání s vodami a se stavebním (kolaudačním) povolením, které musejí projít procesem posuzování vlivů na životní prostředí; manipulační řád vydaný k jejich provedení nemůže vyvolat vlivy, které by již nebyly posouzeny. Žalovaný na podporu uvedeného poukázal na vyhlášku č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu, která stanoví, jaké doklady je povinen účastník řízení předložit při kterých žádostech. Požadavek předložit posouzení vlivů na životní prostředí je uveden v řízení, ve kterých dochází ke zniku, změně nebo zrušení povolení k nakládání s vodami (§2 odst. 1 písm. b/, k § 8, k § 12 zákona o vodách), u schválení manipulačních řádů tento dokument vyžadován není. Žalovaný dále uvedl, že je otázkou, zda by vůbec bylo možné požadovat toto posouzení po účastníku, když předmětné řízení bylo zahájeno ještě před účinností z.č. 100/2001 Sb., i zákona č. 218/2004 Sb., jímž bylo do zákona o ochraně přírody a krajiny vloženo ustanovení části čtvrté – NATURA 2000; takový požadavek by dle žalovaného byl v rozporu se správním řádem, neboť po účastníku řízení by bylo požadováno předložení další náležitosti, aniž to požadoval platný právní předpis. Požadovat posouzení vlivů na životní prostředí u fakultativních dokumentů (z hlediska správního orgánu, který je může, ale nemusí vyžadovat) by bylo neodůvodněným a nesystémovým zatěžováním žadatele, takový požadavek by byl neoprávněný. Fakultativní řízení o schválení manipulačních nebo provozních řádů se provádí již bez posuzování vlivů na životní prostředí, jejichž posouzení se má promítat v závazných podmínkách, za nichž bylo povoleno nakládání s vodami, zřízení vodního díla, resp. jeho užívání. Dále žalovaný poukázal na to, že rybák obecný byl zařazen mezi účely vodního díla § 4 vládního nařízení č. 27/2005 Sb., (v rozporu s § 12 vodního zákona byl podzákoným obecným předpisem změněn individuální správní akt), které však ve své příloze č. 1 jasně vymezuje výšku max. vzduší dle povolení k nakládání s vodami (kóta 170,35); přes změnu účelu vodního díla nedošlo ke změně max. výšky vzduší, popřípadě jiných podmínek nakládání s vodami. To vše za situace, kdy Ministerstvo životního prostředí znalo výsledky Komplexní studie, podílelo se na jejím financování. Jistě tedy nepředložilo vládě nařízení, kterým by vymezilo předmět ochrany živočišného druhu, ale nevytvářelo vhodný prostor pro přežití a hnízdění. Manipulace s vodou není ani zařazena pod § 3 vládního nařízení a nevyžaduje tedy souhlas orgánu ochrany přírody. Žalovaný konečně namítl, že žalobce, který dle mínění žalovaného, měl dostatek prostoru vyjádřit se ke Komplexní studii, učinil tak až v žalobě. Proto se nemůže dovolávat zkrácení svých procesních práv, neboť k tomuto bodu žádná svá procesní práva ve správním řízení neuplatnil.

U ústního jednání dále soud konstatoval rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 7.2.2007, č.j. JMK 882/2006, předložené soudu dne 18.6.2008, jímž byla zamítnuta žádost Povodí Moravy, s.p., ze dne 30.12.2005 o vodoprávní projednání a schválení manipulačních řádů vodních děl Nové Mlýny, horní, střední a dolní nádrž. Jeho odůvodnění poukazuje na rozhodnutí ze dne 11.4.2001, č.j. vod 1166/01-231.2/Kas, jímž byl schválen manipulační řád, a pro střední a dolní nádrž byla schválena manipulace na kótě 170,00 m n.m., která ještě zajistí na vodní dílo kladené nároky a neznamená zásah do povolených nakládání s vodami vázaných na vodní dílo. Rozhodnutím České inspekce životního prostředí ze dne 28.2.2002, č.j. 90/OP/1799/02/Pra však bylo dle § 80 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., nařízeno předběžné opatření spočívající ve snížení hladiny ve střední nádrži tak, aby nedocházelo ke zvýšení nad kótu 169,50 m n.m., a nedocházelo k ohrožování vznikajících lužních biotopů a společenstev. Doba tohoto omezení byla stanovena do doby změny účelu vodního díla a změny povolení k nakládání s vodami. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 7.2.2007, č.j. JMK 882/2006 se dále uvádí, že revize manipulačních řádů byla žadatelem koncipována k původně vodoprávně povolené maximální hladině zásobního prostoru ve střední a dolní nádrži 170,35 m n.m., Krajský úřad Jihomoravského kraje usnesením ze dne 9.1.2006, sp. zn. S-JMK 882/2006, č.j. JMK 1769/2006-OŽP-Ja vodoprávní řízení ve věci schválení manipulačních řádů přerušil pro nedoložení závazného stanoviska orgánu ochrany přírody k předmětnému záměru a nedoložení stanoviska orgánu ochrany přírody z hlediska vlivu na území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti (NATURA). V odvolacím řízení však usnesení o přerušení řízení bylo zrušeno s tím, že odvolací orgán vyslovil názor, že manipulační řády nepodléhají režimu posouzení podle ustanovení § 45h a 45i zákona o ochraně přírody a krajiny a následně (v dalším odvolacím řízení v téže věci) vyslovil názor, že nepodléhají ani vyjadřovací činnosti podle zákona o ochraně

přírody a krajiny v obecné poloze. Rozhodnutí odvolacího orgánu (ministerstva zemědělství) bylo napadeno podnětem k přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení, kdy ústřední orgán ochrany přírody a krajiny vyslovil nesouhlas s názorem ministerstva zemědělství. Krajský úřad Jihomoravského kraje vzhledem k tomu, že se vyskytl rozpor dvou ústředních orgánů, postoupil tento rozpor podle § 133 ve vazbě na § 136 odst. 6 správního řádu Ministerstvu životního prostředí. Žadatel – Povodí Moravy, s.p., následně doplnil podklady k řízení o schválení manipulačních řádů, doplněné podklady signalizují, že při trvalém snížení hladiny na kótu 169,50 a nižší může docházet k závadám a poruchám v konstrukci vodního díla vedoucím k ohrožení jeho stability. Vodoprávní úřad po té usoudil, že došlo k rozporu mezi povolením k nakládání s vodami a na toto povolení navazujícím manipulačním řádem zpracovaným pro kóty hladin schválené povolením k nakládání s vodami a rozhodnutím ČIŽP, kterým bylo nařízeno snížení hladiny u střední a dolní nádrže na kótu 169,50 m n.m. Předmětný manipulační řád tak nebylo možné schválit. Vodoprávní úřad jako další krok zahájí ve vazbě na ustanovení § 12 odst. 1 písm. a) vodního zákona z moci úřední vodoprávní řízení o změně povolení k nakládání s vodami, v němž bude nezbytné objasnit i sporné otázky bezpečnosti vodních děl při snížené hladině a krátkodobých zatížení vodou při povodních, tlaku vegetace a živočichů na odhalené části hrází a s nimi spojených těsnících prvků, ve vztahu k omezené možnosti údržby vodních děl (omezováno ze strany orgánů ochrany přírody vzhledem k výskytu chráněných živočichů), nového vodohospodářského řešení nádrže, vazby na možnosti uvolňování kyanidů a dalších látek při snížené hladině, možnosti zajištění potřeb ochrany přírody a dalších vlivů spojených s případným snížením hladiny.

U ústního jednání soud konstatoval rovněž veřejnou vyhlášku ze dne 27.2.2007, č.j. JMK 18112/2007, předloženou soudu dne 18.6.2008, již bylo 1) oznámeno zahájení vodoprávního řízení o změně povolení k nakládání s vodami na vodním díle Nové Mlýny střední (povoleno rozhodnutím Okresního národního výboru Břeclav, odboru VHLZ, za dne 14.7.1972, č.j. Vod 3315/1/72-4705/S) a dolní nádrž (povoleno rozhodnutím Jihomoravského Krajského národního výboru, odboru VHLZ ze dne 9.4.1982, č.j. Vod 1082/82-235 Zd) podle § 12 odst. 1 písm. a), § 115 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, 2) vodoprávní řízení bylo přerušeno. Řízení bylo přerušeno do doby vyhotovení vyhodnocení možných dopadů snížení hladiny ve vztahu k bezpečnosti uloženého rozhodnutím ze dne 27.2.2007, č.j. JMK 22381/2007. Rozhodnutí ze dne 27.2.2007, č.j. JMK 22381/2007 bylo soudu rovněž zasláno, a to již dne 30.4.2008 státním podnikem Povodí Moravy. Jde o předběžné opatření jímž Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí uložil Povodí Moravy, s.p., předběžné opatření v rámci řízení o změně povolení k nakládání s vodami udržovat hladinu na kótách 170,00 m n.m. a zdržet se trvalého, resp. dlouhodobého snížení hladiny na kótu 169,50 m n.m., vyjma krátkodobých snížení předpokládaných manipulačním řádem; toto opatření bylo uloženo na dobu provedení odborného vyhodnocení dopadů trvalého snížení hladiny nařízeného Českou inspekcí životního prostředí (rozhodnutí ze dne 28.2.2002, č.j. 90/OP/1799/02 Pra), které bylo uloženo provést nejpozději do 31.12. 2010. Dle výroku předběžného opatření mají být zkoumány otázky bezpečnosti, hygienické otázkám, otázky čistoty vody, návrhy opatření k eliminaci negativních dopadů případně zajištění potřeb ochrany přírody jiným způsobem než snížením hladiny.

Zástupce žalobce u ústního jednání dne 23.6.2008 soudu předložil repliku k doplňujícímu vyjádření žalovaného. V replice zejména poukázal na ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 195/2002 Sb., dle kterého manipulační řád obsahuje pokyny pro manipulaci s vodou za situací a podmínek, které lze v provozu vodního díla očekávat; musí obsahovat pokyny pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech a bezpečnostních opatření, zejména se zřetelem na situace při kritickém nedostatku vody (§ 2 odst. 1 písm. e/ bod 4), situace při takovém zhoršení jakosti vody, že vodní dílo nemůže sloužit svému účelu (§ 2 odst. 1 písm. e) bod 6), určení období pro provádění revizí a oprav vhodného z hlediska hydrologického i z hlediska zajištění účelu vodního díla (§ 2 odst. 1 písm. i/ bod 2). K tomu žalobce uvedl, že při snížení kvality vody vodu nelze používat k závlahám, což je jeden z účelů vodního díla. Manipulační řády pro tento případ musejí obsahovat řešení, např. zvýšení hladiny spolu se zvýšením průtoků v nádržích. Tato opatření je však třeba posoudit z hlediska ptačích stanovišť. Naturové posouzení by se rovněž mělo týkat toho, zda předložený návrh revizí a oprav manipulačních řádů je vhodný z hlediska minimalizace zásahu do hnízdišť. Posouzení vlivů je založeno na povinnosti předložit variantní řešení (§ 6 odst. 2 zákona č. 100/2001 Sb.) K tvrzení žalovaného, že naturové posouzení je třeba učinit v rámci rozhodnutí o nakládání s povrchovými vodami, nikoli již v řízení o schválení manipulačního řádu, žalobce namítl, že činnosti, které shora uvedl, souvisí s denním managementem vodního díla, nikoliv s rozhodnutím o nakládání s vodami. Z obsahu ustanovení § 3 vyhl. č. 432/2001 Sb., žalobce dovozoval, že

rozhodnutí o nakládání s vodami neřeší činnosti, a ani jim nedává žádný rámeček, které jsou následně upraveny manipulačním řádem a mohly by mít vliv na ptáččí stanoviště. To dle mínění žalobce dokládá i rozhodnutí žalovaného ze dne 22.5.2001 č.j. 1132/2000-6010, jímž žalovaný změnil poslední větu výroku rozhodnutí Okresního úřadu Břeclav - referátu životního prostředí ze dne 27.9.2000 č.j. vod 2883/00-321.2/Ka tak, že bude udržována hladina na kótě 170,00 m n.m. s tolerancí 15 cm, mimo období mimořádných situací a s výjimkou, kdy by tato výše hladiny ohrožovala hnízdění ptáků a tření ryb. Žalobce k argumentaci žalovaného, že manipulační řády nejsou „koncepty“, uvedl, že jsou především „záměrem činnosti“ ve smyslu § 3 písm. a) ve spojení s bodem 10.15 Přílohy č. I. zákona EIA, neboť např. oprava hráze nepochybně je činností. Formální důvody – jako např. to, že schvalovaný dokument obsahující činnost ovlivňující NATUROVÉ území nemůže být posouzen zákonem předpokládaným způsobem, neboť s jeho formální povahou právní norma nepočítá, nemohou být důvodem pro neochránění NATUROVÉHO území. Pokud žalovaný na podporu své argumentace uvádí, že vyhl. č. 432/2001 Sb., neobsahuje požadavek, aby žadatel o schválení manipulačních řádů předložil vodoprávnímu orgánu posouzení vlivů na životní prostředí, je tento argument irelevantní, neboť o takové povinnosti rozhoduje orgán ochrany přírody podle § 45h zákona č. 114/1992 Sb. Žalobce dále uvedl, že pokud soudu není jasné, zda na předmět řízení dopadá režim zákona č. 114/1992 Sb., který implementuje směrnici o ptáčích, měl by přerušit řízení a požádat Soudní dvůr Evropských společenství o rozhodnutí o předběžné otázce.

Žalobce u jednání dne 23.6.2008 zdůraznil, že řízení, jehož výsledkem by mělo být nové rozhodnutí o nakládání s vodami, je přerušeno nejméně do roku 2010, do té doby není zaručena ochrana naturového území. Manipulační řády řeší specifické otázky, které vodoprávní rozhodnutí neřeší a mají proto podléhat režimu § 45h a 45i zákona č. 114/1992 Sb. Cílem žalovaného je dle mínění žalobce činit obstrukce, aby žalovaný neztratil plnou kontrolu nad vodním dílem. Navrhl, aby soud zvážil přerušování řízení a předložené předběžné otázky Evropskému soudnímu dvoru.

Zástupce žalovaného u jednání dne 23.6.2008 uvedl, že v případě rozhodnutí ze dne 22.5.2001, na které poukazuje žalobce, se jedná o předběžné opatření v rámci řízení ukončeného rozhodnutím Nejvyššího správního soudu; tedy o rozhodnutí již neplatné. Věcný obsah uvedeného rozhodnutí byl překonán závěry Komplexní studie zpracované v řízení ukončeném vydáním žalobou napadeného rozhodnutí.

Zástupce žalobce nesouhlasil s tím, že věcný obsah rozhodnutí ze dne 22.5.2001 byl překonán závěry Komplexní studie, žalovaný dle jeho mínění při hodnocení těchto závěrů zneužil správní uvážení. To dle mínění žalobce dokládá i vyjádření Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 30.8.2004, zn. 8398/04, jehož kopii soudu předložil. Agentura ochrany přírody a krajiny v uvedeném vyjádření zejména konstatovala, že studie neobsahuje jednoznačný společný závěr, věta „lze zpětně prokázat, že uvedená studie v podstatě potvrzuje původní správnost skutkových zjištění žalovaného ...“ je zavádějící a uvádí v omyl. Studie neprokázala, spíše zhodnotila, mělo dojít k uzavření dohody ve smyslu dalšího postupu při předkládání manipulačních plánů, ekologické užity budou silně potlačeny na střední a dolní nádrži, nedojde-li ke schválení manipulace na úrovni hladin III.-VII- 169,5 m, VIII.-II.- 170,00 m; nejcitelněji by se to projevilo v úbytku chráněných druhů.

Dále zástupce žalobce u jednání soudu uvedl, že Komplexní studie byla zpracovávána již v průběhu řízení před Nejvyšším správním soudem, již v době přezkumu předchozího rozhodnutí žalovaný touto studií argumentoval, k jeho argumentaci se vyjádřila Agentura ochrany přírody a krajiny. Žalobci byla dána možnost nahlédnout do této studie, žalobce ovšem vzhledem k tomu, jak byl žalovaným informován, počítal s tím, že nebude rozhodnuto dříve než po lhůtě 60 dnů, nevyužil proto možnosti nahlédnutí do správního spisu, resp. komplexní studie, již v Brně. Kroky správního orgánu měly dle žalobce být předvídatelné a měly být činěny ve spolupráci s účastníky řízení. Žalobce konal v dobré víře, že bude rozhodnuto až po 60ti dnech, žalovaný však rozhodl dříve. Žalobce žádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení, jejíž výši žalobce vyčíslil ve lhůtě 3 dnů.

Zástupce žalovaného uvedl, že žalobce měl možnost do spisu nahlédnout po dobu 10 dnů v Brně, a po dobu 10 dnů v Praze, nepodal žádnou ani telefonickou zprávu, kdy přijde do spisu nahlížet, přitom byl vyzooměn, že správní orgán je připraven rozhodnout v zákonné lhůtě. Žalovaný má za to, že žalobcova práva nezkrátil. Žalovaný setrval na svém názoru, že žaloba není důvodná, neboť manipulační plány jsou přijímány v rámci vodoprávního povolení a musí vyhovovat stavebnímu povolení, to je ve věci podstatné. Naturové posouzení bude číněno v rámci řízení o povolení nakládání

s vodami, které je rámcem pro manipulační řád. Činit opakovaně posouzení i při přijímání manipulačního plánu není již zapotřebí. Žádal, aby soud žalobu zamítal a uvedl, že žalovanému náklady řízení nevznikly.

Zástupce Povodí Moravy, s.p., uvedl, že v případě zrušení žalobou napadeného rozhodnutí by nebylo podle čeho manipulovat a existovalo by tak nebezpečí např. v případě povodní.

Z podnětu podané žaloby přezkoumal soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudu ukládá ust. § 75 odst. 1,2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s.ř.s.). Soud vycházel z obsahu správního spisu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem a dalších dokladů předložených účastníky řízení, které k důkazu provedl.

Revize manipulačních řádů zpracovaná správcem vodohospodářského díla vodní dílo Nové Mlýny, Povodí Moravy s.p., byla schválena rozhodnutím Okresního úřadu Břeclav, referátu životního prostředí ze dne 11.4.2001, č.j. vod. 1166/01-231.2/Ka za podmínky č. 1, že nejpozději do 31.12.2005 bude předložena jejich revize a za podmínky č. 4, že ve střední a dolní nádrži bude hladina udržována na kótě 170,00 m n.m. s manipulační tolerancí 15 cm, mimo období mimořádných situací. Dle výroku rozhodnutí jsou manipulační řády přílohou rozhodnutí a jeho nedílnou součástí, pro svou rozsáhlost budou uloženy u Povodí Moravy, s.p., a u vodohospodářského orgánu. Rozhodnutí žalovaného ze dne 16.10.2001, č.j. 242547/2001-6010, (jímž bylo uvedené prvostupňové rozhodnutí změněno v podmínce č. 1. tak, že nejpozději do 30.6.2004 bude předložena revize manipulačních řádů) bylo zrušeno a věc žalovanému vrácena k dalšímu řízení rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2004, č.j. 6 A 143/2001.

Nejvyšší správní soud ve zrušovacím rozsudku především řešil žalobní legitimaci žalobce, k níž uvedl, že žalobce není nositelem práv a povinností vyplývajících z práva hmotného, mohl proto v žalobě namítat pouze porušení svých procesních práv. Soud nemůže zasahovat do působnosti správního orgánu v tom směru, že by hodnotil účelnost a věcnou správnost jeho závěrů, *nejde-li o kritéria zákonná*, proto se soud nezabýval, ani zabývat nemohl otázkou, zda hladina vody má být 169,50 m n.m. či 170,35 m n.m. či úplně jiná. Předmětem soudního řízení tak je otázka, zda ve správním řízení byla porušena žalobcova procesní práva a zda takové porušení mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Nejvyšší správní soud rovněž konstatoval, že správní řád poskytuje účastníkům řízení procesní prostředky k uplatnění práv, je povinností správního orgánu účastníkům nejen formálně, ale reálně zajistit jejich výkon. Nejvyšší správní soud dále řešil otázku funkční příslušnosti k rozhodnutí o odvolání se závěrem, že náležela žalovanému Ministerstvu zemědělství, nikoli Ministerstvu životního prostředí. Za dostatečný důvod pro zrušení rozhodnutí uznal žalobcem namítané porušení práva vyjádřit se ke všem podkladům. Správní spis byl doplněn o řadu podkladů, žalobci při nahlížení do spisu nebylo umožněno pořídit si jejich kopie, bezprostředně po nahlížení do spisu bylo vydáno napadené rozhodnutí. Nejvyšší správní soud vytkl i další procesní pochybení, a to nedostatečné vypořádání se s námitkami, které žalobce uplatnil v řízení před prvostupňovým správním orgánem i v podaném odvolání a vyloučení ze správního spisu části žalobcova odvolání, tj. protokolů o výsledcích prověrky provedené Ministerstvem životního prostředí, z něhož žalobce dovozoval, že nároky na odběry vody nejsou právně závazné. Nejvyšší správní soud shledal i pochybení prvostupňového správního orgánu, který protokol o ústním jednání konaném dne 28.3.2000 sepsal až dne 2.5.2000, které však dle Nejvyššího správního soudu nemělo vliv na zákonnost rozhodnutí. Na zákonnost rozhodnutí však mohla mít vliv dále zjištěná vada, a to stanovení nepřiměřené lhůty (8 dnů) k vyjádření k přepracovaným manipulačním řádům, která byla dle soudu nepřiměřeně krátká a neumožnila vyjádřit se ke všem podkladům.

Žalovaný po vydání zrušovacího rozsudku Nejvyššího správního soudu oznámil zahájení správního řízení (č.j. 46405/04-16310/O ze dne 3.2.2005, vypraveno dne 4.2.2005), v němž uvedl, že dnem doručení uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu, tj. 6.12.2004, bylo opět zahájeno správní řízení, ke dni vydání tohoto oznámení bylo ukončeno shromažďování podkladů pro rozhodnutí. Žalovaný poučil účastníky řízení o možnosti nahlédnout do spisu po telefonické domluvě v budově Ministerstva zemědělství v pracovní dny od 7.2.do 15.2.2005 a od 23.2.2005 do doby vydání rozhodnutí a v budově Krajského úřadu Jihomoravského kraje v pracovní dny od 16.2. do 22.2.2005. Výslovně pak uvedl, že je připraven ve věci rozhodnout v zákonné tříměsíční lhůtě.

Oznámení o zahájení řízení bylo žalobci doručeno na adresu Brno, Bratislavská ulice uložení dne 10.2.2005 (uloženo dne 7.2.2005, osobně převzato dne 11.2.2005). Oznámení bylo žalobci dále opakovaně doručeno rovněž dne 17.2.2005 na adresu Brno, Bratislavská a stejného dne i na adresu Kostnická, Tábor. Do správního spisu je založen záznam o tom, že zástupce žalobce se k nahlížení do spisu dostavil dne 27.4.2005 a byly mu pořízeny kopie podkladů, mimo jiné i Komplexní studie. Napadené rozhodnutí při tom bylo vydáno již dne 4.3.2005.

Soudu nezbyvá než konstatovat, že způsob, jímž žalovaný v oznámení o zahájení správního řízení č.j. 46405/04-16310/O ze dne 3.2.2005 stanovil dobu, v níž umožní účastníkům řízení nahlížet do správního spisu, byl zavádějící. Uvedl-li správní orgán výslovně, že je připraven vydat rozhodnutí v zákonné tříměsíční lhůtě a stanovil-li zároveň dobu k nahlížení v budově Ministerstva zemědělství od 23.2.2005 do doby vydání rozhodnutí, pak dobu, kdy rozhodne (a do které lze do spisu nahlédnout) nekonkretizoval jinak, než pouze odkazem na tříměsíční zákonnou lhůtu. Soud souhlasí s tvrzením žalovaného, že žalovaný nebyl povinen zákonnou lhůtu k vydání rozhodnutí zcela vyčerpat, podle mínění soudu však byl povinen postavit na jisto, případně jinak předvídatelným způsobem stanovit dobu, po kterou účastníkům řízení umožní nahlédnout do spisu a vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům (§ 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb.). To žalovaný podle názoru soudu neučinil; poukaz žalovaného na to, že žalobce nahlížení do spisu telefonicky neavizoval /dle obsahu oznámení o zahájení správního řízení měla samotnému nahlédnutí do spisu předcházet telefonická domluva/, je za této situace zcela nerozhodný. Žalobní námitka, že s ohledem na proklamovanou lhůtu pro vydání rozhodnutí byl postup žalovaného nepředvídatelný, je důvodná. Žádné soudu známé okolnosti nevyvracejí tvrzení žalobce, že nevyužil-li možnosti nahlédnout do spisu bezprostředně, činil tak v dobré víře. Skutečnost, že v důsledku uvedeného postupu žalovaného se žalobce před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí neseznámil s podklady rozhodnutí, zejména obsáhlou Komplexní studií, k níž se tak před vydáním rozhodnutí ani nemohl vyjádřit, soud posoudil jako podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonnost rozhodnutí (76 odst. 1 písm. c/ s.ř.s.), a které nutně vede ke zrušení napadeného rozhodnutí.

Soud v přezkumném soudním řízení přezkoumává závěry žalovaného uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce ve správním odvolacím řízení nepodal své vyjádření k obsahu Komplexní studie, s níž by se žalovaný ve vydaném rozhodnutí mohl a měl vypořádat. Za dané situace soudu nenáleží řešit žalobní námitky, v nichž žalobce dovozuje rozpor podkladů pro rozhodnutí (např. stanoviska Okresního hygienika, stanoviska Okresního úřadu v Břeclavi referátu životního prostředí) a závěrů žalovaného uvedených v odůvodnění napadeného rozhodnutí s obsahem a se závěry Komplexní studie. Bude na žalobci, aby v dalším řízení před správním orgánem podal své vyjádření ke Komplexní studii, s níž se pak žalovaný v odvolacím řízení vypořádá.

Jako důvodnou posoudil soud i další žalobní námitku, že žalovaný se dostatečně nevypořádal s bodem 5.3 odvolání. Pod bodem 5.3 odvolání žalobce uvedl, že již v dřívějším svém odvolání proti předběžnému opatření ze dne 13.10.2000 namítl podjatost pracovníků Okú Břeclav, nyní podle jeho názoru podjatost prokazuje i skutečnost, že bývalá vedoucí referátu životního prostředí Okú Břeclav, kterou jmenovitě označil, na konci minulého roku ukončila pracovní poměr a uzavřela pracovní smlouvu s navrhovatelem - Povodí Moravy s.p. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí tuto odvolací námitku odmítl s tím, že pochybnosti o podjatosti blíže neoznačených pracovníků nelze řešit a prověřit; tedy pominul, že žalobce konkrétního pracovníka označil. Pokud by žalovaný s ohledem na formulaci tohoto bodu odvolání měl pochybnost, zda námitka podjatosti směřuje vůči úřadu jako celku či vůči konkrétnímu v námitce označenému pracovníkovi, měl žádat o její upřesnění. Způsob, jímž se žalovaný s námitkou podjatosti v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal, tedy není postačující.

Další žalobní námitku, že žalovaný se řádně nevypořádal s bodem 6.1 a 6.3 odvolání, soud za důvodnou nepovažuje. V této části odvolání žalobce namítl, že podle výroku prvostupňového rozhodnutí jsou jeho přílohou a nedílnou součástí manipulační řády; které však pro svou obsáhlou jsou uloženy u Povodí Moravy, s.p. a na Okú Břeclav. Žalobce v odvolání namítl, že takový postup zákon neumožňuje, manipulační řády, ač jsou nedílnou součástí rozhodnutí, nebyly účastníkům doručeny, nebylo tedy doručeno celé prvostupňové rozhodnutí, ale pouze jeho část. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí k tomuto bodu odvolání uvedl, že šlo o formální nedostatek rozhodnutí, který sám prvoinstanční správní orgán ve smyslu § 47 odst. 6 správního řádu napravil.

Žalovaný sice nezmnínil způsob této nápravy, do správního spisu je však založena Oprava ze dne 10.10.2001, č.j. vod. 2777/01/231.2/Ka, již bylo uvedené prvoinstanční rozhodnutí opraveno (tak, že manipulační řády, jejichž schválení bylo předmětem a zároveň podkladem pro vydání rozhodnutí jsou uloženy u ...), která byla žalobci doručena dne 15.10.2001. Se skutečností, že rozhodnutí bylo opraveno, žalobce tedy byl seznámen.

Za nedůvodnou soud považuje i žalobní námitku, že prvoinstanční správní rozhodnutí neobsahuje vypořádání námitek a připomínek žalobce. Na skutečnost, že se správní orgány dostatečně nezabývaly námitkami, které žalobce vznášel v průběhu řízení, vyčtenou již rozsudkem Nejvyššího správního soudu, reagoval žalovaný v odůvodnění nyní přezkoumávaného rozhodnutí tak, že se, jak uvedl na str. 5 dole napadeného rozhodnutí, zabýval všemi i již původně uplatněnými námitkami. Prostor takto zhojit nedostatky i prvoinstančního rozhodnutí dal podle mínění zdejšího soudu Nejvyšší správní soud tím, že v jím vedeném přezkumném soudním řízení zrušil pouze odvolací rozhodnutí ze dne 16.10.2001, nikoli rovněž rozhodnutí prvostupňové. Pokud se žalovaný řádně nevypořádal s tou kterou žalobcovou námitkou či připomínkou vznesenou již v prvoinstančním řízení, bylo na žalobci tuto námitku či připomínku v žalobě konkretizovat. Nedůvodně žalobce namítá i to, že žalovaný se pouze formálně vypořádal s námitkou č. 1.2 a 3.3 odvolání. Soud je shodně s žalovaným toho názoru, že bodem 1.2 a 3.3 odvolání tvrzené porušení smlouvy o poskytnutí podpory na akci Realizace VDNM biokoridor ve střední nádrži nemohlo být předmětem řízení o schválení manipulačních řádů, proto považuje v tomto směru formulovaný poukaz žalovaného za postačující.

Soud nepovažuje za důvodnou ani námitku, že před vydáním rozhodnutí měla být vyžádána výjimka dle 50 odst. 2 a § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Manipulační řády realizují činnosti pravomocně povolené rozhodnutím o povolení nakládání s vodami, jsou vydány v jejich rámci, rozhodnutí o schválení manipulačního řádu proto nezávisí na výjimce dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. K namítanému snížení hladiny v letech 1995-2001 došlo v období výstavby umělých ostrovů, a to na dobu přechodnou, šlo tedy o opatření časově omezené, jehož ukončení proto dle mínění soudu nemůže odviset od udělení či neudělení výjimky dle § 56 z.č.114/2002 Sb. Manipulace s vodou je běžným obhospodařováním (§ 50 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb.), potřebné proto bylo stanovisko orgánu ochrany přírody, nikoli výjimka podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb.

Žalobce dále namítl, že vodoprávní rozhodnutí (č.j. Vod 3315/1/72-405/S ze dne 14.7.1972 a č.j. Vod 1082/82-235 Zd ze dne 9.4.1982), v části výroku rozhodnutí povolující nakládání s vodami neobsahují údaje týkající se stanovení kót hladin nádrží, objemy vody jednotlivých průtoků, využitelné množství vody pro závlahy ani minimální průtok po soustavou VDNM, tyto náležitosti jsou uvedeny pouze v odůvodnění rozhodnutí, proto tyto údaje nejsou závazné, mají pouze doporučující charakter. Žalobce na základě toho dovozuje, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve vodoprávních povoleních.

Soud je toho názoru, že na rozhodnutí Okresního národního výboru v Břeclavi č.j. Vod 3315/1/72-405/S ze dne 14.7.1972, jímž bylo povoleno zvláštní užívání vody a stavba zařízení toto užívání umožňující a vydán souhlas ke stavbě a objektům a rovněž na rozhodnutí Jihomoravského krajského národního výboru č.j. Vod 1082/82-235 Zd ze dne 9.4.1982, jímž bylo povoleno nakládání s vodami a vzdouvání vody na Dyji- 2. stavba (dolní nádrž) a povolena stavba této nádrže, je třeba nahlížet jako na rozhodnutí plně závazná ve všech v nich uvedených parametrech, byť by případně nebyly součástí výroku, ale odůvodnění rozhodnutí. Jde o platná pravomocná rozhodnutí, na která navázala řada po té vydaných rozhodnutí, povolení a jiných správních aktů, již z hlediska práv nabytých v dobré víře je zapotřebí vydaná vodoprávní rozhodnutí plně respektovat.

Již shora soud zmínil, že zúčastněná osoba Povodí Moravy s.p, ve svém vyjádření ze dne 24.4.2008 poukázala na to, že výrok rozhodnutí č.j. Vod 1082/82-235 Zd ze dne 9.4.1982 odkazuje na schválenou projektovou dokumentaci, v níž jsou kóty hladin jednoznačně uvedeny. U jednání soudu dne 30.5.2008 pak zástupce zúčastněné osoby Povodí Moravy s.p., předložil soudu část projektové dokumentace „Souhrnné řešení stavby Vodní hospodářství“, schválené dne 9.4.1982, vysvětlil, že povolením stavby dolní nádrže VD bylo zároveň modifikováno i rozhodnutí o povolení stavby střední nádrže, neboť jde o spojené nádoby, a odkázal na příslušnou část předložené projektové dokumentace, v níž (str. 6) jsou stanoveny hladiny střední i dolní nádrže. Hladina stálého nadržení střední nádrže je stanovena na 170,00, zásobní hladina na 170,35. Soud tak je názoru, že kóta hladiny střední nádrže je závazným vodoprávním rozhodnutím jednoznačně určena.

Při posouzení zbylé, a to zásadní žalobní námitky, podle které žalobou napadenému rozhodnutí mělo předcházet posouzení ve smyslu § 45i zákona č. 114/1992 Sb., vycházel soud z těchto úvah:

Ptačí oblast Střední nádrž vodního díla Nové Mlýny byla vymezena vládním nařízením č. 27/2005 Sb., účinným od 13.1.2005, vydaným podle § 45e odst. 1 a 2 zákona č. 114/1992 Sb. podle něhož se jako ptačí oblasti vymezí území nejhodnější pro ochranu z hlediska výskytu, stavu a početnosti populací těch druhů ptáků vyskytujících se na území České republiky a stanovených právními předpisy Evropských společenství (směrnice 79/409/EHS), které stanoví vláda nařízením. Ptačí oblast vymezí vláda nařízením s cílem zajistit přežití druhů ptáků uvedených v odst. 1 a rozmnožování v jejich areálu rozšíření, přičemž vezme v úvahu požadavky těchto druhů na ochranu; přitom může stanovit činnosti, ke kterým je třeba souhlas orgánu ochrany přírody, přičemž zohlední hospodářské požadavky, požadavky rekreace, sportu a rozvojové záměry dotčených obcí a krajů podle územně plánovací dokumentace). Nařízení vlády č. 27/2005 Sb., v § 1 odst. 2 vymezuje jako předmět ochrany mezi dalšími i populaci rybáka obecného, v § 4 mezi účely vodního díla doplňuje ochranu rybáka obecného, s tím, že ochrana jeho biotopů je zajištěna v rámci řízení podle zvláštního předpisu (zákonu č. 254/2001 Sb., o vodách). Příloha č. 1 nařízení v územním vymezení a popisu hranice oblasti konstatuje, že břeh nádrže je vymezen kótou hladiny maximálního nadržení 170,35 (vychází tedy z platných vodoprávních rozhodnutí).

Podle § 45h odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., jakákoliv koncepce nebo záměr, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany z uvedených hledisek. Podle odstavce 2) se při hodnocení důsledků koncepcí a záměrů podle odstavce 1 postupuje podle zvláštních právních předpisů o posuzování vlivů na životní prostředí, pokud § 45i nestanoví jiný postup.

Podle § 45i odst. 1 ten, kdo zamýšlí pořídit koncepci nebo uskutečnit záměr uvedený v § 45h odst. 1 (dále jen "předkladatel"), je povinen jejich návrh předložit orgánu ochrany přírody ke stanovisku, zda může mít samostatně nebo ve spojení s jinými významný vliv na území evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast.

Citovaná ustanovení § 45h odst. 1 a § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., odkazují k pojmům „koncepce“ a „záměr“ na zákon č. 100/2001 Sb., který uvedené pojmy vymezuje.

Pojem „záměr“ je definován v § 3 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb., podle kterého se záměrem rozumí stavby, činnosti a technologie uvedené v příloze č. 1. Ustanovení § 4 uvedeného zákona mimo jiné stanoví, že předmětem posuzování podle tohoto zákona jsou záměry uvedené v příloze č. I kategorie I., které posouzení podléhají vždy; záměry uvedené v příloze č. I kategorie II., pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení. Pod bodem 10.15 Přílohy čl. I kategorie II., na který žalobce v žalobě odkázal, ve znění do novely provedené zákonem č. 216/2007 Sb., byly uvedeny mimo jiné stavby, činnosti a technologie neuvedené v předchozích bodech této přílohy nebo nedosahující parametrů předchozích bodů přílohy, které podle stanoviska orgánu ochrany přírody vydaného podle zvláštního právního předpisu (např. zákona č. 114/1992 Sb.), mohou samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. Novelou zákonem č. 216/2007 Sb., byl s účinností od 22.8.2007, bod 10,15 Přílohy 1 vypuštěn, a do ustanovení § 4 odst. 1 vloženo písm. e), podle kterého předmětem posuzování jsou stavby, činnosti a technologie, které podle stanoviska orgánu ochrany přírody vydaného podle zvláštního právního předpisu (§ 45h, § 45i zákona č. 114/1992 Sb.), mohou samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti; tyto stavby činnosti a technologie podléhají posuzování, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

Pojem „koncepce“ je definován v § 3 písm. b) zákona č. 100/2001 Sb., podle kterého se koncepcí rozumí strategie, politiky, plány nebo programy zpracované nebo zadané orgánem veřejné správy a následně orgánem veřejné správy schvalované nebo ke schválení předkládané. Podle § 10a odst. 1 písm. a) uvedeného zákona jsou předmětem posuzování podle tohoto zákona koncepce, které stanoví rámec pro budoucí povolení záměrů uvedených v příloze č. I zpracované ve vyjmenovaných oblastech a dále koncepce spolufinancované z prostředků fondů ES.

Podle důvodové zprávy zákona č. 218/2004 Sb., účinného od 28.4.2004, jímž byla do zákona č. 114/1992 Sb., vložena část čtvrtá „NATURA 2000“, je ustanovení § 45h (a rovněž § 45g) zákona č. 114/1992 Sb., naplněním čl. 6 odst. 3 směrnice č. 92/43/EHS (směrnice o ochraně přírodních stanovišť), který stanoví povinnost provádět hodnocení důsledků jakýchkoli plánů nebo projektů pro lokalitu z hlediska cílů její ochrany, které budou mít pravděpodobně na tuto lokalitu významný vliv, a to buď samostatně nebo v kombinaci s jinými plány nebo projekty, a čl. 7 uvedené směrnice, na základě kterého se povinnosti vyplývající z ust. čl. 6 odst. 2, 3 a 4 vztahují i na chráněná území zřizovaná podle směrnice 79/409/EHS (o ochraně volně žijících ptáků).

Čl. 6 a čl. 7 směrnice 92/43/EHS používají pojmů „plán, projekt“ zatímco ustanovení § 45h a § 45i zákona č. 114/1992 Sb., používá pojmy „koncepce, záměr“. Obsah pojmů zákona č. 114/1992 Sb., je dle mínění soudu třeba vykládat nikoli formálně, ale ve smyslu a účelu směrnice 92/43/EHS, a rovněž směrnic 2001/42/ES o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí a 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, které definují pojmy „plán“, „program“, „záměr“. Až potud se soud shoduje s názorem žalobce. Oproti žalobci však má za to, že posuzování podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., podléhá vodoprávní rozhodnutí (rozhodnutí o povolení stavby a povolení k nakládání s vodami), nikoli rovněž rozhodnutí o schválení revize manipulačního řádu.

Řízení o schválení revize předmětných manipulačních řádů bylo zahájeno ještě za účinnosti zákona č. 138/1973 Sb. o vodách, prvoinstanční správní rozhodnutí ze dne 11.4.2001 bylo vydáno podle § 9 a § 41 zákona č. 138/1973 Sb. Podle § 9 odst. 2 zákona č. 138/1973 Sb., vodohospodářský orgán v povolení vodohospodářského díla stanoví povinnosti, případně podmínky, za kterých je uděluje, podle potřeby uloží žadateli předložit mu ke schválení návrh manipulačního řádu. Zákon č. 138/1973 Sb., byl s účinností od 1.1.2002 zrušen zákonem č. 254/2001 Sb., podle jeho přechodných ustanovení (§ 127) se řízení zahájena a neskončená do dne nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních předpisů. Předmětné řízení o schválení revize manipulačních řádů tedy je a až do svého pravomocného ukončení nadále bude vedeno podle zákona č. 138/1973 Sb. Povinnost předložit ke schválení revidované manipulační řády nevyplývala přímo ze zákona, ale byla žadateli - Povodí Moravy a.s., uložena vodohospodářským orgánem (jak uvádí i žalovaný na str. 2 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

Podle § 1 písm. a) vyhl. č. 195/2002 Sb., o náležitostech manipulačních řádů se manipulačním řádem vodního díla rozumí soubor zásad a pokynů pro manipulaci s vodou a jejímu účelnému a hospodárnému využití podle povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami a stavebního povolení k vodnímu dílu, ke snižování nepříznivých účinků povodní, sucha a ledových jevů, k ochraně a zlepšení jakosti vody, jakož i k zajištění bezpečnosti, stability a spolehlivosti vodního díla. Manipulační řád tedy musí být v souladu se stavebním povolením a povolením nakládání s vodami, musí být zpracován v jejich rámci a pouze provádí záměry schválené již v těchto rozhodnutích. Procesu posuzování vlivů na životní prostředí nepochybně podléhá rozhodnutí o zřízení díla a povolení k nakládání s vodami. Manipulační řád, vydávaný k jejich provedení (ke snižování nepříznivých účinků povodní, sucha a ledových jevů, k ochraně a zlepšení jakosti vody, k zajištění bezpečnosti, stability a spolehlivosti vodního díla), nemůže vyvolat vlivy, které by již nebyly posouzeny.

V daném případě stavební povolení a povolení k nakládání s vodami s ohledem na dobu vydání těchto rozhodnutí nebylo a ani nemohlo být posuzováno z hlediska § 45i zákona č. 114/1992 Sb. Bylo však zahájeno vodoprávní řízení o změně povolení k nakládání s vodami na vodních dílech Nové Mlýny střední a dolní nádrž (oznámeno veřejnou vyhláškou Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 27.2.2007, č.j. JMK 18112/2007, která byla soudu předložena žalovaným dne 18.6.2008), v jehož rámci budou potřebná posouzení provedena.

Argumentaci žalobce, že manipulační řády řeší specifické otázky neřešené vodoprávními rozhodnutími, a proto mají podléhat posouzení dle § 45h) a § 45i) zákona č. 114/1992 Sb., podle názoru soudu přijmout nelze. Všechny účely vodního díla (tedy v případě VDNM i nově doplněný účel – ochrana rybáka obecného) musí být řešeny, tj. i posouzeny z hlediska vlivů na životní prostředí, již v rámci obligatorně vydávaných vodoprávních rozhodnutí o zřízení vodního díla a povolení k nakládání s vodami (v daném případě budou posouzeny v rámci řízení vedeném o změně povolení k nakládání s vodami). Podle § 3 písm. g) vyhl. č. 432/2001 Sb., je náležitostí povolení k nakládání s vodami stanovení podmínek, za kterých se nakládání s vodami povoluje. Podle názoru

soudu se v těchto závazných podmínkách musí promítat posouzení vlivů na životní prostředí z hledisek všech záměrů, které budou povolením k nakládání s vodami schváleny. Ustanovení § 2 odst. 1 vyhl. č. 195/2002 Sb., o náležitostech manipulačního řádu je třeba vykládat v souvislosti s účely, které má manipulační řád plnit a které jsou uvedeny v § 1 písm. a) vyhlášky. To platí i pro náležitosti vymezené v § 2 odst. 1 písm. e) vyhl. č. 195/2002 Sb., podle kterého manipulační řád obsahuje pokyny pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech a provádění bezpečnostních opatření zejména se zřetelem na kritický nedostatek vody (bod 4), při takovém zhoršení jakosti vody, že dílo nemůže plnit svůj účel (bod 6), a písm. i) bod 2, dle kterého závěrečná ustanovení manipulačního řádu obsahují určení doby revizí a oprav. I parametry těchto náležitostí manipulačního řádu se musí pohybovat v závazných mezích podmínek povolení nakládání s vodami stanovených po řádném naturovém posouzení tak, aby byly zajištěny všechny účely vodního díla (při takové míře minimalizace zásahu do hnízdišť rybáka obecného, která bude s ohledem na potřebu naplnění zbylých účelů vodního díla možná).

V případě vodního díla Nové Mlýny je *potřeba* zpracování manipulačního řádu (§ 9 odst. 2 zákona č. 138/1973 Sb.), zřejmá, přesto nelze pominout, že požadavek na zpracování manipulačního řádu jako takový je fakultativní /závisí na rozhodnutí vodohospodářského orgánu/; i tato okolnost, byť pouze podpůrně, svědčí pro závěr, že všechna potřebná naturová posouzení mají být provedena již v rámci rozhodnutí o zřízení díla a povolení k nakládání s vodami.

Již zcela nad rámec věci pouze pro úplnost soud poukazuje na to, že předmětný manipulační řád vychází z dosud platného povolení k nakládání s vodami. V rámci případného posuzování stávajícího manipulačního řádu z hlediska vlivů na životní prostředí by tak předně musely být posouzeny i všechny rozhodné parametry dosud platného povolení nakládání s vodami. Posuzování by byly podrobeny i skutečnosti, které po případné změně povolení k nakládání s vodami /a zpracování nového odpovídajícího manipulačního řádu/, již nemusejí být aktuální.

Soud se ztotožnil s názorem žalovaného, že fakultativní řízení o schválení manipulačních řádů se provádí již bez posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., popřípadě podle § 45h a 45i zákona č. 114/1992 Sb., neboť posouzení těchto vlivů se má promítat již v závazných podmínkách, za kterých bylo povoleno nakládání s vodami, zřízení vodního díla, případně jeho užívání.

Soud však, jak již shora uvedl, shledal jiné důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, proto podle § 78 odst. 1, 4 s.ř.s., napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. K námitce zúčastněné osoby Povodí Moravy, s.p., že v případě zrušení napadeného rozhodnutí nebude podle čeho manipulovat a existuje nebezpečí např. při povodních, soud poukazuje na vyjádření žalovaného ze dne 20.6.2005, v němž žalovaný uvedl, že důsledkem případného zrušení žalobou napadeného rozhodnutí by bylo, že správce nádrže by byl povinen řídit se předchozím manipulačním řádem schváleným rozhodnutím Jihomoravského krajského národního výboru č.j. Vod. 1972/90-235/Ja ze dne 5.11.1990, který nebyl nikdy zrušen, pouze revidován (a podle kterého by správce nádrže byl povinen zvýšit hladinu na kótu 170,35 m.n.m., tedy vznikl by opak stavu, než který požaduje žalobce). K tomu soud dále poukazuje na skutečnost uvedenou již shora, sice že výše hladiny střední nádrže se v současné době řídí rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 27.2.2007, č.j. JKM 22381/2007, tj. předběžným opatřením, kterým bylo z důvodu bezpečnosti uloženo udržovat maximální výši zásobní hladiny na kótách 170,00 m n.m.

Dne 26.6.2008 soud od žalobce obdržel vyúčtování nákladů řízení. Žalobce žádá o náhradu soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč. Žalobce uvedl, že uplatňuje úhradu cestovních nákladů spojených s účastí na jednání, a to cestovné k jednání, které se uskutečnilo dne 30.5.2008, kdy zástupce žalobce pro potřebu soudního jednání přerušil svou zahraniční pracovní cestu a přiletěl večer před jednáním do Prahy; k těmto cestovním nákladům však uvedl, že veškeré doklady k této cestě jsou v současné době administrovány v zahraničí a žalobce je není schopen soudu doložit ve stanovené lhůtě. Dále uplatnil cestovné k jednání, které se uskutečnilo dne 23.6.2008, a to cestovné ve výši 305,- Kč (předložil jízdenku TOURING BOHEMIA, s.r.o, číslo linky B100, odjezd 6.00, cesta Brno - Praha – cena 200,- Kč, a doklad Českých drah, a.s., odjezd 15.22, cesta Praha – Brno - 105,- Kč), a částku 88,- Kč stravného dle § 163 odst. 1 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce. Celkovou částku nákladů řízení vyčíslil na 2.393,- Kč.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., a plně úspěšnému žalobci přiznal jejich náhradu v jím vyúčtované výši, tj. 2.000,- Kč za soudní poplatek za žalobu, cestovné za cestu k jednání dne 23.6.2008 v doložené výši 305,- Kč a stravné ve výši 88,- Kč (§ 163 odst. 1 písm. b) zákoníku práce). Náklady řízení celkem činí částku 2.393,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek ust. § 102 a násl. s.ř.s., ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozsudku, prostřednictvím Městského soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 105 odst. 2 s.ř.s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 23. června 2008

JUDr. Eva P e c h o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Holečková

